ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 53 (4553) СЕРЕДА, 25 БЕРЕЗНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Треба примусити владу чути людей

На зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина у Павлограді на Дніпропетровщині, крім утилізації ракетного палива, що є однією з головних для міста проблем, йшлося про багато інших, які виникають у повсякденному житті.

Глава парламенту наголосив: якби до Верховної Ради люди обирали людей, а не партії, то таких проблем було б менше, а в парламенті — порядку більше. Депутати, замість блокувати трибуну, займалися б вирішенням нагальних проблем у своєму окрузі і звітували про свою роботу не перед керівником партії, а перед виборцями.

Відповідаючи на запитання про обмеження законних пільг «дітям війни», В. Литвин пообіцяв опублікувати в «Голосі України» інформацію про те, як приймали закон — хто його ініціював, просував, хто за нього голосував і хто потім зупиняв його дію.

СТОР. 2

Прем'єр порівняла брюссельську декларацію з перемогою «Шахтаря» над ЦСКА

Європа визнала українську газотранспортну систему своєю головною транзитною магістраллю. Цей факт Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко назвала головною перемогою Києва в Брюсселі. Про це вона заявила вчора на прес-конференції, коментуючи підсумки міжнародної інвестиційної конференції на тему модернізації української ГТС.

Проте підписання ЄС і Україною в понеділок декларації про модернізацію української ГТС спричинило негативну реакцію Москви. Російський колега Юлії Тимошенко Володимир Путін навіть пригрозив переглянути принципи відносин з країнами ЄС, а деякі експерти завели мову про нову газову війну. Однак український прем'єр усіх заспокоїла, мовляв, нічого страшного не сталося. Ніхто нікого не образив.

СТОР. 6

Запуск заводу — фарс,

переконані працівники Херсонського машинобудівного

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Учора під стінами Кабміну відбулися акції солідарності з працівниками Херсонського машинобудівного заводу. Учасники мітингу закликали негайно припинити звільнення на ХМЗ та інших підприємствах країни. Уряд має виконати вимоги робітників і відібрати підприємство в «ефективного власника», котрий довів його до банкрутства. А завод може й повинен працювати на повну потужність під керівництвом самих працівників. Тим часом у Херсоні 600 робітників ХМЗ заблокували прохідну. Вони протестували проти імітації господарями поновлення роботи заводу. Запуск підприємства — фарс, переконані вони. Адже про скорочення вже попередили працівників тих цехів, без яких робота неможлива. Керівництво заводу за фактом блокування готує звернення до прокуратури.

КОРОТКО

❒ Вірус пташиного грипу в загиблих на Харківщині гусей не виявлено, заявив начальник управління ветеринарної медицини в Харківській області Юрій Балім, *повідомляє прес-служба Харківської ОДА.*

❒ На Сумщині в селі Стара Голубівка Лебединського району на території ферми ТОВ «Імені Т. Г. Шевченка» зафіксовано захворювання на лейкоз 137 голів великої рогатої худоби, *повідомляє прес-служба МНС України.*

❒ Харківську область визначено регіоном для спільного шведсько-українського проекту соціальної адаптації *(Укрінформ).*

ПОДІЇ

У боржників арештували квартири

Після чергового рейду в Петровському районі Донецька представники управління юстиції наклали судовий арешт на квартири трьох мешканців, які заборгували за тепло. До таких заходів судові виконавці вдалися після рішень суду за позовами КП «Донецькміськтепломережа». Тепловики обіцяють, що після завершення опалювального сезону посилено візьмуться за збирання платежів. «Улітку весь наш колектив працюватиме за двома головними напрямами: ремонтуватиме і модернізуватиме систему теплопостачання міста і «вибиватиме» борги, — заявив перший заступник директора «Донецькміськтепломережі» Олександр Семченко. — Тому що ремонти потребують значних фінансових ресурсів. До того ж наступний опалювальний сезон може і не розпочатися, якщо ми до осені не погасимо заборгованість за енергоносії», — **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ**.

Найважче знайти роботу в селі

Порівняно з минулим роком кількість претендентів на одне вільне робоче місце зросло на Житомирщині в середньому втричі. А в районах, де переважає аграрний сектор виробництва, конкуренція значно більша. Найвища вона в Червоноармійському районі — на одну вакансію тут зареєстровано 541 незайняту особу, у Романівському — 342, в Ємільчинському — 203. Загалом на Житомирщині допомогу в березні отримували майже 25 тисяч безробітних, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН**.

Лише на човнах

Повінь на Придесенні вже перервала сполучення з дев'ятьма населеними пунктами. До сіл Остапівка, Червоний Маяк, Червоні Луки, Куковицьке та інших можна добратися лише на човнах. Поблизу Малого Дирчина Городнянського району на дамбі перед мостом утворилися дві промоїни завдовжки до 20 метрів і глибиною один метр.

Водночас після проходу крижин зведено понтонний міст у Новгород-Сіверському районі, що дало можливість відновити транспортний зв'язок з селами Биринської сільради, **повідомляє наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

Герою України Юрієві Мушкетику — 80 років

У Національному музеї літератури України відкрилася виставка, присвячена 80-річчю українського письменника, лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка Юрія Мушкетика.

У заході взяли участь члени Національної спілки письменників. А Президент України Віктор Ющенко напередодні присвоїв відомому літераторові звання Героя України «за самовіддане служіння Україні на літературній ниві, утвердження високих моральних і художніх цінностей, багаторічну плідну творчу та громадську діяльність», **повідомляє прес-служба глави держави.**

Юрій Мушкетик автор романів «Семен Палій», «Крапля крові», «Обвал», «Гайдамаки», «Рубіж», «На брата брат», «Яса» та інших.

На знімку: у відкритті виставки взяв участь і сам ювіляр.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

У НОМЕР

Особовому складу, працівникам, ветеранам Служби безпеки України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди 17-ї річниці Служби безпеки України.

На вашу долю випала надзвичайно важлива і відповідальна суспільна місія — гарантувати захист країни від зовнішніх і внутрішніх загроз. Це особливе покликання, яке становить головний зміст і основне завдання вашої роботи, вимагає повної самовіддачі, беззавітного служіння своїй Вітчизні й рідному народові.

За роки незалежності Служба безпеки України стала справді потужною національною спецслужбою, яка надійно захищає законні інтереси держави та права кожного українського громадянина, впевнено стоїть на сторожі державного суверенітету, територіальної цілісності, економічного, оборонного, наукового потенціалу України.

Сьогоднішні надскладні суспільно-політичні реалії, спричинені глобальними процесами, окреслюють перед СБУ завдання особливої складності: реформування спецслужби у відповідну ефективну структуру світового зразка згідно з принципами й нормами правової демократичної держави. Верховна Рада України докладе всіх зусиль, щоб Служба безпеки України мала для цього повноцінний законодавчий супровід.

Успішне виконання складної та відповідальної роботи державного значення й масштабу вимагає всебічних знань, компетенції, надійності, сили волі, особистої мужності й диктується суворими запитами часу, рівнем і характером сучасних загроз. Сподіваюся, діяльність Служби безпеки України, базуючись на продовженні і збагаченні своїх кращих традицій, і далі ґрунтуватиметься на неухильному дотриманні законності та бездоганній професійній репутації кожного працівника. Запорукою цьому є висока фаховість, інтелектуальний потенціал співробітників Служби безпеки України, їхні морально-вольові якості, патріотизм і безумовна відданість благородній справі служіння рідній Батьківщині.

У цей святковий день зичу всім вам миру, добра, благополуччя, родинного затишку. Нехай доля завжди буде прихильною до вас на нелегких дорогах життя.

Голова Верховної Ради
Володимир ЛИТВИН.

Треба примусити владу чути людей

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Бо зараз, за його словами, найбільше переживають за «дітей війни» ті, хто забрав у них право на пільги (закон гарантує їх на транспорті, в оплаті житлово-комунальних послуг та ін., а наразі забезпечується тільки грошова доплата). Голова Верховної Ради запевнив: щоб виправити ситуацію, він уже дав доручення двом парламентським комітетам (у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів та з питань праці й соціальної політики) внести на розгляд відповідне рішення.

Національна ідея, яка могла б об'єднати всіх, — це збереження народу від моральної деградації і, насамперед, від фізичного вимирання. На сьогодні середня тривалість життя в Україні принаймні на десять років менша, ніж у Європі, зазначив В. Литвин. А це пов'язано безпосередньо з економікою. Треба організувати достойне життя, дати людям роботу, зробити все для того, щоб запрацював внутрішній ринок, підтримати підприємства і галузі, від яких залежить наповнення бюджету.

Триває робота над новою редакцією Бюджетного кодексу, яка передбачає певну частку коштів (40 чи 60%) залишати на місцях, повідомив В. Литвин. Цей проект вже підготовлений до другого читання і остаточного прийняття. Одночасно з ним треба прийняти зміни в інші закони, які стосуються органів місцевого самоврядування і адміністрацій, щоб з наступного року новий Бюджетний кодекс запрацював.

Чимало запитань адресували високому посадовцю і жителі Синельникового. Зокрема, говорили, що держава має взяти під контроль ціни на продукти харчування, ліки і будматеріали. І голова парламенту погодився: держава має регулювати, бути присутньою, а не віддавати все на дику стихію. Насамперед треба перестати вести перерахунок на долари, внаслідок чого ціни в Україні зростають, при тому що за кордоном вони падають. Друге — обмежити монополію, встановити рентабельність на рівні не більше 10%. А найголовніше — примусити владу чути людей і виконувати закони.

Учора в Дніпропетровському державному аграрному університеті, якому В. Литвин запропонував присвоїти статус національного, ця розмова продовжилася зі студентами і викладачами. Володимир Литвин назвав університети «колективною совістю України» і поряд з глобальними — про облаштування світу в умовах зруйнованого світоустрою — обговорював проблеми української освіти. Зокрема, вважає він, водночас із тестуванням мають діяти і традиційні іспити, треба подвоїти штат викладачів і аудиторного фонду, зберегти фундаментальні основи вищої освіти, що є золотим фондом України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин оглядає музейну експозицію вузу під час зустрічі зі студентами та викладачами Дніпропетровського державного аграрного університету.

Інтерес до цього вузу у глави парламенту був неабиякий: адже на цих людей — особлива надія у справі відродження села, зокрема великотоварного виробництва. Адже менш як 7% випускників сільськогосподарських вузів ідуть нині працювати на село. Молодих людей треба зацікавити, створивши можливості для облаштування і надавши земельні паї. Необхідна інвентаризація землі, наполягає В. Литвин, оскільки 20% власників паїв уже пішли на той світ, нікому не передавши права на землю. Не можна дати спритникам «під шумок» цим скористатися.

Під час зустрічі в університеті до Голови Верховної Ради звернулися фермери з Криничанського району (їх понад 70), яких звинувачують у шахрайстві і розкраданні землі. «Коли у 2002—2005 роках ми брали цю землю, то нам видали офіційні документи, жодних порушень тоді не виявили, а тепер кажуть, що ми порушили закон», — скаржаться люди.

Вчора Володимир Литвин зустрівся також із жителями Дніпродзержинська і Кривого Рога.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

* * *

«Накидається кількість навчальних програм, руйнується те, що складає основу вищої школи, класичний університет має навчити думати, — сказав В. Литвин, виступаючи у вівторок перед студентами та викладачами Дніпропетровського державного аграрного університету. — Можна і потрібно робити ставку на новітні технології, знання мов, але разом з тим потрібно зберегти фундамент, основу вищої школи, що є золотим фондом надбань України».

Необхідними умовами розвитку вищої школи В. Литвин вважає підвищення зарплати викладачам, подвоєння їх штату до співвідношення «один до восьми» та подвоєння аудиторного фонду.

Голова Верховної Ради України пропонує разом із проведенням зовнішнього тестування залишити абітурієнтам можливість складати іспити у звичайний спосіб. На думку В. Литвина, «важливо бачити очі студентів та відчувати хід їхніх думок», а тестування, за його словами, потрібно удосконалити.

Вища школа, переконаний В. Литвин, має бути сприйнятливою до всього нового, зберігати традиції, але й бути водночас консервативною «у гарному розумінні цього слова». «Якщо не буде науки, не буде традицій, не буде вищої школи», — підсумував він.

Прес-служба Верховної Ради України.

Захистити планету від людей

«Верховенство права — гарантія захисту прав людини». Під таким гаслом у Києві 23 березня відкрився 23–й конгрес Всесвітньої асоціації юристів, робота якого в українській столиці триватиме чотири дні.

«Один із напрямків, який варто ретельно обговорити і загострити на ньому увагу, — це питання зловживання правом, яке багато в чому сприяло розвитку кризових явищ в економіках країн. І це стосується не тільки впливу на економіки, а на багато інших сфер життя. Зокрема, в Україні зловживання правом є однією з основних причин загострення необхідності реформування української Конституції. Необхідність внесення змін до Основного Закону України покликана переважно цим явищем», — заявив Перший заступник Голови Верховної Ради України **Олександр Лавринович** на відкритті 23-го конгресу Всесвітньої асоціації юристів.

За словами Першого віце-спікера українського парламенту, ця «престижна організація є однією з найстарших серед тих, що об'єднують національні організації юристів у своїх країнах». При цьому він зауважив, що конгрес раз на рік проводить свої тематичні зустрічі, з тим щоб обмінюватись інформацією, ділитися досвідом, опрацьовувати окремі проблемні питання в національному законодавстві з подальшим правозастосуванням у своїх країнах. Учасники форуму, зазначив відомий політик, висловлюють ініціативу для такого міжнародного обговорення з метою міжнародного тестування і міжнародної експертизи.

«Цьогорічний конгрес удруге за останні п'ять років відбувається в Україні, і чотири дні його роботи передбачають розгляд багатьох спеціальних тем», — наголосив О. Лавринович і додав: «Найперші теми, з яких сьогодні розпочнеться робота, — це правове забезпечення функціонування світової економіки, міжнародний вплив на зміни клімату і питання незалежності судів».

«Саме ці теми свідчать про те, що правники багатьох країн світу, усіх п'яти континентів усвідомлюють свою причетність і відповідальність за пошук правових інструментів для подолання кризових явищ, які охопили економіки всіх країн, з тим щоб знаходити можливості мінімізації втрат громадян та втрат своїх держав», — переконаний О. Лавринович.

Водночас український політик звернув увагу учасників зібрання на необхідність «приділити більше уваги питанню захисту нашої планети від людей», оскільки зміни клімату — це наслідки людської діяльності. «Діяльність людини стала головною загрозою для збереження Землі. І сьогодні вже можна не тільки обговорювати можливі зміни, які відбуваються з кліматом на планеті, — можна вже говорити про те, що людство зобов'язане шукати правові інструменти захисту прав людей у контексті користування повітрям, яким вони зможуть дихати, і питної води, питання щодо достатньої кількості якої стане актуальним вже за життя нашого покоління». Він висловив надію, що правники всього світу об'єднаються заради того, щоб «юридичними інструментами зробити кроки, які б відстрочили прихід того часу, коли людство перетне межу необоротних змін, які призведуть до його загибелі».

Крім того, зауважив заслужений юрист України, «те, що багато представників юридичних кіл із багатьох держав, з багатьох континентів попередньо висловили бажання взяти участь у розгляді питання незалежності судів, заявили про представлення своїх матеріалів на цю тему, свідчить, що ця тема залишається актуальною для багатьох країн світу». При цьому О. Лавринович підкреслив: «Для нашої держави питання незалежності судів узагалі стало не тільки першочерговим завданням у реформуванні юстиції, а й найбільшим викликом, найбільшою загрозою для функціонування системи державної влади».

Прес-служба першого заступника Голови Верховної Ради України.

Вимагають покарати винних за рейдерські атаки на профспілки

Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності звернувся до Генеральної прокуратури з приводу неналежного розслідування силових дій стосовно українських профспілок, що мали місце в листопаді 2008 року, перед обранням нового голови Федерації профспілок України. Відповідне звернення ініціював народний депутат, член ради ФПУ Валерій Харлім.

— Як представник профспілок та народний депутат, я буду вимагати, щоб порушені за фактом силового втручання у діяльність профспілок кримінальні справи було доведено до їх логічного завершення. Вважаю, що ці прояви агресії по відношенню до органів захисту трудящих дуже небезпечні та загрожують національній безпеці України. Якщо Генеральною прокуратурою у найближчий час не буде прийнято дієвих заходів для покарання замовників та виконавців цих рейдерських нападів, я ініціюватиму більш жорсткі рішення. Нікому не має навіть спасти на думку, що такі дії, хоч би хто був їх замовником, можуть залишитися безкарними, — заявив Валерій Харлім.

Нагадаємо, 15—17 листопада 2008 року було здійснено кілька спроб захоплення будинку Федерації профспілок України та будинків облпрофрад у більшості областей України. За фактами нападів було порушено низку кримінальних справ, однак жодну особу не притягнуто до відповідальності.

«За період з листопада 2008 року по цей час не встановлено осіб — як виконавців, так і замовників зазначених протиправних дій, тобто розслідування у таких кримінальних справах реально не просувається вперед й відповідно винні особи не притягуються до кримінальної відповідальності», — йдеться у зверненні.

Крім того, комітет ухвалив рішення рекомендувати Генпрокуратурі об'єднати в одне провадження всі випадки захоплень та доручити розслідування головному управлінню ГПУ з розслідування особливо важливих справ. Водночас комітет попросив генпрокурора взяти розслідування зазначених справ під особистий контроль.

Отрутохімікати знайшли неподалік водосховища

Тридцять поліетиленових мішків, дві 100-літрові металеві діжки та три 20-літрові каністри, наповнені непридатними для використання отрутохімікатами, виявили жителі села Пеньківка Літинського району на Вінниччині.

Отруйні речовини лежали край дороги, що веде до водосховища. Зусиллями працівників управління МНС та екологів їх одразу перевезли в одне із складських приміщень. Поки правоохоронці шукають зловмисника, районна влада домовилася з однією із структур про укладання угоди на утилізацію отрутохімікатів. Як повідомила голова Літинської районної ради Наталія Шишко, одночасно планують утилізувати ще одну тонну прострочених хімічних засобів захисту рослин. Якщо це вдасться зробити, на території району не залишиться отрутохімікатів із складів колишніх сільгосппідприємств.

Віктор СКРИПНИК.

Дніпропетровському державному аграрному університетові В. Литвин запропонував присвоїти статус національного

Фінансовий голод змушує чистити лави?

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Схоже, розпочалися проблеми і в українських партій. Так, днями деякі ЗМІ розповсюдили інформацію про те, що через фінансові проблеми ПР покидає офіс на Липській і переїздить на Лівий берег. Щоправда, ця новина одразу була спростована.

Натомість, фінансовий голод почав відчувати БЮТ. Як стало відомо з добре поінформованих джерел, деякі партійні програми скорочуються, урізається бюджет і обласних організацій.

Ще гірша ситуація в Народному союзі «Наша Україна». Працівникам центрального апарату вже кілька місяців не виплачують зарплату, а тому вони звернулися з відкритим листом до глави держави, який водночас є почесним головою «НС—НУ». Окрім того, у приміщенні відключили воду. Подейкують, що партія заборгувала і рекламним агентствам, які погрожують подати до суду.

Ці проблеми визнав і Віктор Ющенко. На його думку, це сталося через те, що окремі партійні функціонери забули про своїх соратників і шукають тепле місце в інших політичних структурах. Лідер Народного союзу «Наша Україна» пообіцяв найближчим часом провести третій етап з'їзду цієї політичної сили і очистити партійні лави. А керівник фракції блоку «НУ—НС» у Верховній Раді Микола Мартиненко звернувся до Президента із закликом покинути... лави Народного союзу «Наша Україна».

Схоже, з'їзд таки буде бурхливим. Дехто з аналітиків прогнозує новий розкол у партії і повний її занепад. Оскільки, мовляв, ті, хто фінансував «НС—НУ» раніше, сьогодні свою функцію виконувати не поспішають. Натомість, інші фінансові потоки потекли у дітище голови секретаріату Президента Віктора Балоги — «Єдиний центр».

Лихоманить і Соціалістичну партію. У суботу політрада СПУ виключила з партії двох колишніх міністрів — Станіслава Ніколаєнка і Олександра Баранівського. Як інформувала прес-служба, — за критику партії у непартійних виданнях. Учора Станіслав Ніколаєнко повідомив, що три райкоми СПУ уже відновили його членство у Соціалістичній партії. І заявив, що обов'язково відбудеться партійна конференція, на якій дадуть оцінку політичному керівництву СПУ. Водночас, як стверджують деякі ЗМІ, колишні соціалісти потерпіли через критику свого однопартійця Миколи Рудьковського.

Готується до з'їзду і партія «Вперед, Україно!», яка має змінити свою назву і стати «Народною самообороною». І, як зазвичай, не обійшлося без сенсацій і спростувань. Так, у пресі з'явилося повідомлення про влиття у цю політичну силу Християнсько-демократичного союзу. Однак його лідер — народний депутат Володимир Стретович спростував цю інформацію і побажав своїм колегам успіхів у розбудові партії.

Володимир КОРОЛЮК.

Яєшня на чолі міського голови коштувала 119 гривень

Депутата від партії «Русский блок» Наталію Лантух оштрафували на 119 гривень. Нагадаємо: покарання депутат отримала за те, що під час роботи сесії розбила на голові градоначальника Геннадія Бабенка чотири яйця на знак протесту проти незаконного, на її думку, звільнення з посади секретаря міськради Володимира Блінова. На прохання правоохоронців залишити залу засідань нападниця не відреагувала. Так само, як і на одностайне голосування депутатів за те, щоб її вивели із зали. Пізніше в інтерв'ю вона назвала свій одіозний вчинок «криком душі».

Представниця партії «Русский блок» Наталія Лантух розбила кілька яєць на чолі сімферопольського голови Геннадія Бабенка.
Фото надано Кримським інформаційними агентством (КІА)/Укрінформ.

«Крик душі» міський голова не оцінив і написав заяву до міліції. В Залізничному районному суді Сімферополя Н. Лантух пред'явили звинувачення за статтею «дрібний бешкет». Утім Наталія Лантух вже оскаржила рішення про виплату 119 гривень штрафу, бо бешкетницею себе категорично не визнає: «Це була символічна політична дія й вираз протесту». А під час чотиригодинного судового засідання взагалі заявила: «Геннадій Олександрович повинен прислати мені букет червоних троянд за цей прекрасний, чудовий і масштабний піар, який я йому влаштувала».

Незадоволений рішенням суду й Геннадій Бабенко. «Буду оскаржувати це рішення, бо неприпустимо, щоб можна було так просто образити будь-яку посадову особу й разом з ним той орган влади, який людина представляє. Разом зі мною образили всіх депутатів, які таємним голосуванням ухвалювали рішення про відставку секретаря міськради», — сказав він. Міський голова наполягає, щоб Н. Лантух заплатила «за свій вибрик» 10 тис. грн., які будуть спрямовані на будівництво дитсадка, й отримала два тижні виправних робіт.

Тим часом «яєчний скандал» в Сімферопольській міськраді набирає резонансу та дедалі більше розколює і так вкрай поляризований депутатський корпус.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Харківським підприємцям знизять оренду

Адміністрація торгового центру «Барабашово» у період економічної кризи не планує індексувати і підвищувати ставки оренди. Про це оголосив народний депутат, почесний президент концерну АВЕК Олександр Фельдман (на знімку) на зустрічі з харківськими підприємцями.

Під час зустрічі він попросив директора центру розробити справедливий механізм зниження вже існуючих орендних ставок на 30—50 відсотків, а також накласти мораторій на підвищення вартості послуг і тарифів для підприємців ТЦ «Барабашово». Крім цього, адміністрації ТЦ «Барабашово» доручено разом із підприємцями в тижневий термін розробити систему антикризових пільг і затвердити дію даної схеми на весь період подолання економічної кризи в Україні.

Народний депутат запевнив, що в умовах, які склалися, ні він, ні концерн АВЕК, ні адміністрація торгового центру не мають наміру переживати економічну кризу за рахунок підприємців. «Ні на рівні держави, ні на рівні міста, ні на рівні «Барабашово» я не залишу вас сам на сам зі своїми проблемами», — зазначив він.

«Саме для того, щоб потім не ховати очі, я і кілька депутатів-харків'ян свідомо пішли на конфлікт із парламентським комітетом з податків і заблокували запровадження нового ринкового податку замість існуючого ринкового збору, не дали скасувати фіксований податок, не дозволили прийняти закон про додаткове відрахування в Пенсійний фонд із кожного торговця на ринках. Незважаючи на кризу, ми продовжуємо розпочаті капітальні проекти, виносимо комунікації, реконструюємо дороги і допомагаємо місту. Ми не згорнули жодної соціальної та благодійної програми і не збираємося скорочувати робочі місця», — заявив Олександр Фельдман.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань реформування Служби безпеки України та його законодавчого забезпечення

Відповідно до частини другої статті 89 Конституції України та статті 85 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з питань реформування Служби безпеки України та його законодавчого забезпечення (далі - Тимчасова спеціальна комісія).

2. Визначити, що кількісний склад Тимчасової спеціальної комісії становить сім народних депутатів України.

3. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України Скибінецького Олександра Матвійовича, заступником голови Тимчасової спеціальної комісії - народного депутата України Ілляшова Григорія Олексійовича.

4. Обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії таких народних депутатів України:

ЗАРУБІНСЬКОГО Олега Олександровича - фракція «Блок Литвина»;

МАТВЄЄВА Валентина Григоровича - фракція Комуністичної партії України;

ОСИКУ Сергія Григоровича - фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

СКУБАШЕВСЬКОГО Станіслава Валеріановича - фракція Партії регіонів;

СТОЙКА Івана Михайловича - фракція Блоку «НАША УКРАЇНА - НАРОДНА САМООБОРОНА».

5. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової спеціальної комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

6. Визначити термін діяльності Тимчасової спеціальної комісії - шість місяців з дня прийняття цієї Постанови.

7. Звіт Тимчасової спеціальної комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше тримісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

8. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року.
№ 1156-VI.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про звіт Голови Служби безпеки України щодо стану функціонування та кадрового забезпечення Служби безпеки України і управління майном, що забезпечує її діяльність

Заслухавши та обговоривши звіт Голови Служби безпеки України про стан функціонування та кадрове забезпечення Служби безпеки України і управління майном, що забезпечує її діяльність, Верховна Рада України відзначає, що наявність протягом більше ніж двох років всупереч вимогам Конституції України та Закону України «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України» вакантної посади Голови Служби безпеки України негативно вплинула на організацію діяльності Служби безпеки України та на виконання нею покладених законом завдань, призвела до втрати керованості у системі Служби безпеки України, у зв'язку з чим у діяльності Служби безпеки України мали місце непоодинокі факти недодержання Конституції та законів України.

З метою забезпечення здійснення діяльності Служби безпеки України виключно на основі Конституції та законів України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Звіт Голови Служби безпеки України про стан функціонування та кадрове забезпечення Служби безпеки України і управління майном, що забезпечує її діяльність, взяти до відома.

2. Голові Служби безпеки України:

вжити невідкладних заходів для забезпечення діяльності Служби безпеки України у межах Конституції та законів України;

дати правову оцінку фактам порушення законів України у діяльності Служби безпеки України і притягнути винних осіб до відповідальності згідно із законом;

негайно вжити заходів, спрямованих на повну деполітизацію Служби безпеки України;

внести в установленому порядку пропозиції щодо приведення організаційної структури Служби безпеки України у відповідність із її завданнями, визначеними законом, передбачивши насамперед ліквідацію підрозділів, діяльність яких не відповідає завданням Служби безпеки України;

невідкладно вирішити питання щодо приведення у відповідність із вимогами закону рішення з кадрових призначень, звернувши особливу увагу на кадрові призначення в Центральному управлінні та призначення на керівні посади в регіональних органах Служби безпеки України;

провести інвентаризацію майна, що забезпечує діяльність Служби безпеки України, починаючи з 1 січня 2000 року, вжити невідкладних заходів для повернення незаконно відчуженого майна, а також забезпечити використання всього майна Служби безпеки України за призначенням.

3. Взяти до відома, що згідно із законом Голова Служби безпеки України несе персональну відповідальність за стан додержання державної таємниці в системі Служби безпеки України.

4. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України вжити заходів, спрямованих на удосконалення прокурорського нагляду за дотриманням законності в діяльності Служби безпеки України.

5. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

внести до 1 травня 2009 року до Верховної Ради України пропозиції щодо належного фінансового забезпечення діяльності Служби безпеки України;

вжити заходів щодо поліпшення стану забезпечення житлом та іншими гарантіями соціального захисту військовослужбовців Служби безпеки України.

6. Верховній Раді України у липні 2009 року заслухати інформацію Голови Служби безпеки України та Кабінету Міністрів України щодо виконання цієї Постанови.

7. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони.

8. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 березня 2009 року.
№ 1157-VI.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин щодо порушень вимог законодавства України при відчуженні пакетів акцій, що перебувають у державній власності, акціонерних товариств у галузі сільськогосподарського машинобудування у зв'язку з діяльністю Відкритого акціонерного товариства «Лізингова компанія «Украгромашінвест», а також з'ясування обставин доведення до банкрутства Відкритого акціонерного товариства «Херсонські комбайни»

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування обставин щодо порушень вимог законодавства України при відчуженні пакетів акцій, що перебувають у державній власності, акціонерних товариств у галузі сільськогосподарського машинобудування у зв'язку з діяльністю Відкритого акціонерного товариства «Лізингова компанія «Украгромашінвест», а також з'ясування обставин доведення до банкрутства Відкритого акціонерного товариства «Херсонські комбайни» (далі - Тимчасова слідча комісія).

2. Тимчасовій слідчій комісії:

1) розслідувати обставини щодо порушень вимог законодавства України при відчуженні пакетів акцій, що перебувають у державній власності, акціонерних товариств у галузі сільськогосподарського машинобудування у зв'язку з діяльністю Відкритого акціонерного товариства «Лізингова компанія «Украгромашінвест»;

2) з'ясувати обставини доведення до банкрутства Відкритого акціонерного товариства «Херсонські комбайни».

3. Обрати головою Тимчасової слідчої комісії - народного депутата України Одарченка Юрія Віталійовича, заступником голови Тимчасової слідчої комісії - народного депутата України Бондаря Олександра Миколайовича.

4. Обрати до складу Тимчасової слідчої комісії таких народних депутатів України:

ГОРОШКЕВИЧА Олександра Сергійовича - фракція Партії регіонів;

ДЕМІШКАНА Володимира Федоровича - фракція Партії регіонів;

КРАЙНЬОГО Валерія Григоровича - фракція «Блок Юлії Тимошенко»;

ЛЯПІНУ Ксенію Михайлівну- фракція Блоку «НАША УКРАЇНА - НАРОДНА САМООБОРОНА»;

МЕЛЬНИКА Станіслава Анатолійовича - фракція Партії регіонів;

НАКОНЕЧНОГО Володимира Леонтієвича - фракція Партії регіонів;

СКУБЕНКА Володимира Петровича - фракція «Блок Юлії Тимошенко».

5. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової слідчої комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

6. Органам державної влади, органам місцевого самоврядування забезпечити додержання законів України «Про статус народного депутата України», «Про комітети Верховної Ради України» щодо доступу народних депутатів України - членів Тимчасової слідчої комісії до інформації, матеріалів та документів, що стосуються предмета діяльності Тимчасової слідчої комісії.

7. Визначити термін діяльності Тимчасової слідчої комісії - один рік з дня прийняття цієї Постанови.

8. Звіт Тимчасової слідчої комісії про виконану роботу заслухати на пленарному засіданні Верховної Ради України не пізніше шестимісячного терміну з дня прийняття цієї Постанови.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 20 березня 2009 року.
№ 1197-VI.

Пізніше в інтерв'ю вона назвала свій одіозний вчинок «криком душі»

Підприємства фінансово–промислових груп у січні–лютому сплатили до держбюджету понад чотири мільярди гривень податків *(Укрінформ)*

У Києві розпочав роботу Перший український бізнес–саміт із проблем зміни клімату *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

У будинок заступника голови Ужгородського міськрайонного суду кинули гранату

Повідомлення про це надійшло на пульт централізованої охорони УДСО при ГУМВС у Закарпатській області із села Сторожниці Ужгородського району. Гранату у вікно будинку заступника голови Ужгородського міськрайонного суду Олега Ціцака кинула невідома особа. Під час огляду приміщення працівники міліції виявили уламки гранати РГД. Зачепившись за стрічкові штори, вона впала за батарею опалення і там вибухнула. Жертв і потерпілих немає.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ЧЕРНІВЦІ

Іменна зброя від міністра

Звання найкращого працівника карного розшуку у всеукраїнському конкурсі, який відбувся у Чернівцях, виборов Валерій Горбунов. Друге і третє місця — Олег Кіщак і Валерій Дуплій. У нагороду, окрім дипломів і кубків, перший від міністра внутрішніх справ отримає вогнепальну зброю, другий — кортик «Козацької слави», третій — відзнаку МВС. Три роки тому переможець такого конкурсу був відзначений автомобілем та 20 тисячами гривень.

Сергій СУЛИМА.

ПОЛТАВЩИНА

Миша — в пакетику зі сметаною

До санстанції звернувся мешканець Кременчука зі скаргою, що в пакеті із сметаною, придбаному в магазині, він знайшов мишу. «Ми побачили її не відразу: частину сметани з'їли і лише пізніше побачили, що всередині пакета була миша», — розказав він. У санстанції зазначають, що були на підприємстві, яке виробляє цю продукцію. На їхню думку, тварина не могла потрапити у пакет під час виробництва: «На підприємстві стоять японські насоси, які не дають можливості потрапити навіть ворсинці», а «пакети розкриваються тільки тоді, коли туди безпосередньо ллється сметана». Звідки взялася миша — ніхто пояснити не може...

Лариса КОБА.

ДАІ веде полювання на столичних водіїв із засідок

Останнім часом столичні водії дедалі більше скаржаться на штрафи, які виписуються на підставі прихованої відеозйомки. Адже вітчизняні інспектори доволі часто фіксують порушення, перебуваючи у звичайних, а не в патрульних автомобілях. Вони влаштовують такі собі засідки.

Скільки їх виїжджає щодня на фото- та відеополювання, поки що невідомо. Однак водії стверджують, що постійно бачать працівників ДАІ і людей у цивільному, які стоять на узбіччях і ведуть приховану зйомку.

Нещодавно жертвою такої засідки ледь не став таксист Андрій Олександрович. Чоловік випадково побачив, як його знімають із припаркованого на тротуарі автомобіля.

— Їхав по Столичному шосе, бачу — на тротуарі стоїть приватна машина без передніх номерів, — розповідає пан Андрій. — Вона здалася мені дивною, тому й звернув на неї увагу. Побачив, що мене знімають на камеру. Я нічого не порушував, тому зупинився, включив аварійну сигналізацію і пішов знімати цей автомобіль на камеру свого мобільного телефону. Адже вже набридло дивитися на це беззаконня. Однак з машини з криками вийшли працівники ДАІ і почали погрожувати, що відберуть телефон і права. Сперечатися не став, адже нічого не доведеш.

Для того, щоб перевірити отриману інформацію на власному досвіді, кореспондент «Голосу України» вирішив проїхати дорогами Києва у пошуках таких фотографів. Шукати довелось недовго: при виїзді з Києва на Житомирській трасі біля «дев'ятки» стояв чоловік і знімав на «Візир». Зупинився, щоб поспілкуватися.

— Ви співробітник ДАІ?

— Так.

— А чому ви без форми?

— Такі в нас методи роботи сьогодні.

— Покажіть, будь ласка, своє посвідчення.

— А ти хто такий? Дуже багато запитань ставиш.

Хто це був, достеменно невідомо. Можливо, то був і працівник ДАІ, а може, й не він, а шахрай, який збирав фотоматеріали для майбутніх фальшивих штрафів.

У Департаменті ДАІ на обурення водіїв відповідають дуже просто: не порушуйте — і вас не будуть штрафувати.

— Прихований контроль за дорожнім рухом проводиться цілком законно, згідно з наказом міністра внутрішніх справ. Тому ображатися на інспекторів не варто. Адже вони просто виконують свою роботу, — коментує «Голосу України» ситуацію начальник прес-служби Департаменту ДАІ МВС України Ніна Хмелевська. — Ми неодноразово попереджали водіїв через ЗМІ, що дорожні інспектори мають таке право. Методи роботи ДАІ розписані в підзаконних актах та відомчих наказах відповідно до законодавства.

Крім того, багато автолюбителів скаржаться і на «Візир». Мовляв, він приписує тому чи іншому автомобілеві «чужі» показники. На високу ймовірність таких помилок вказали, зокрема, харківські науковці. Однак Державтоінспекція відкидає ці звинувачення, вважаючи їх надуманими.

Олександр ПЕКНИЙ.

Бюджетних місць удвічі менше, ніж абітурієнтів

Випускникам радять виглядати листонош

Хоча ЗНО минулого тижня не підтримали у Верховній Раді, тестування таки відбудеться, заспокоїв на прес-конференції в Києві міністр освіти і науки України Іван Вакарчук.

— Тієї законодавчої і нормативної бази, що є на сьогодні в країні, достатньо, щоб проводити зовнішнє незалежне оцінювання, — сказав він. — Оскільки в чинному Законі «Про вищу освіту» записано, що умови приймання до вищих навчальних закладів формулює Міносвіти і науки, відповідно саме воно визначає, чи то є усні іспити, чи тестування.

Отже, усі зареєстровані на тести, яких цьогорік майже півмільйона, мають піднапружитися, щоб їх навчання в університеті спонсорувала держава. У МОН вже підрахували: охочих гризти граніт науки безкоштовно удвічі більше, ніж бюджетних місць.

За словами І. Вакарчука, Київ, Донецька і Дніпропетровська області випереджають інші регіони за кількістю охочих стати студентами. Найменше зареєстрованих — у Чернівецькій та Кіровоградській областях. Нагадаємо, заявки приймали протягом трьох місяців. Перед тими, хто не вклався у строки, університетські двері цього року зачинені.

— Ми не можемо по одиноких випадках вибудовувати державну політику, я розумію, що до кожного має бути індивідуальний підхід, але запускати усю машину спочатку заради кількох осіб! Треба ж відповідально ставитися до державних коштів, — прокоментував ситуацію міністр.

Тим, хто таки встиг записатися, радять перевіряти поштові скриньки. З 1 квітня український центр оцінювання якості освіти почне надсилати запрошення з адресою пункту тестування.

— Усі запрошення учасники мають отримати до 26 квітня, якщо цього не станеться, ми просимо звернутися до нас, щоб владнати це питання, — сказав директор центру Ігор Лікарчук.

Він також зазначив, що підготовка до проведення тестування йде за планом. Для учасників уже завершують друкувати понад мільйон тестових зошитів.

Наталія ОВДІЄНКО.

Операція «Горщик» пройшла успішно

До служби порятунку «101» рятувальникам Маріуполя зателефонувала мама дворічного малюка і попросила... зняти з голови хлопчика стільчик від дитячого горщика. А біда прийшла до пустуна нежданонегадано після того, як він, пізнаючи світ, спробував цей стільчик використати не за призначенням. Самостійно звільнити голову від такої «корони» ні йому, ні його мамі не вдалося, і весела гра закінчилася сльозами. Рятувальники 25-ї самостійної державної пожежної частини з охорони Іллічівського району міста, які за викликом прибули до переляканих малюка і мами, швидко розрізали пластмасовий стільчик ножицями. Дитина не отримала жодних ушкоджень, а ось батькам доведеться витратитися на новий горщик.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

У Великій Багачці, що на Полтавщині, на трибунах районного стадіону «Колос» встановлюють сидіння з пластику, привезені зі столичного НСК «Олімпійський».

Фото Лариси КОБИ.

Жвава гра за бридкої погоди

СПОРТ

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 21-й тур. 23 березня.

«Динамо» (Київ) — «Арсенал» (Київ). 3:0. 5 500 глядачів. **Арбітр** — Родіоненко (Луганськ). **Голи:** Кравець, 21, Алієв, 35, 71.

«Динамо» — 55 очок, «Шахтар» — 43, «Металіст» — 38, «Металург» (Донецьк), «Ворскла» — по 37, «Металург» (Запоріжжя) — 33, «Дніпро» — 29, «Карпати» — 28, «Зоря» — 24, «Кривбас» — 23, «Чорноморець», «Таврія», «Арсенал», — по 20, «Львів» — 15, **«Іллічівець» — 13, «Харків» — 12.**

Навіть за негоди (то дощ, то сніг) гра була досить жвавою і захопливою. Було забито багато м'ячів, що особливо подобається вболівальникам. Обидві команди, як то кажуть, не відбули номер.

Юрій Сьомін, тренер «Динамо»:

— Сьогоднішня зустріч завершила березневий відтинок. Цей цикл ми провели досить добре, виконавши всі поставлені завдання. Сьогодні було трохи важко, бо останнім часом ми провели багато матчів. Саме з цієї причини були певні ротації у складі. Втім, окремі епізоди були привабливі.

— Наскільки серйозне ушкодження в Нінковича?

— Сподіваюся, що в нього просто забите місце, де недавно був перелом.

— Коли Олега Гусєва можна буде вважати гравцем основного складу?

— А він і є таким. Маємо групу з 20 футболістів, котрі можуть вважати себе такими. Тим більше, що в матчах із запорізьким «Металургом» і «Металістом» саме гравці, які вийшли в другому таймі, переламали хід боротьби.

— Скільки футболістів залишиться у вашому розпорядженні після того, як роз'їдуться всі «збірники»?

— Дюжина. Після цієї зустрічі вони матимуть три вихідні. А відновимо роботу з 27 березня.

Олександр Заваров, тренер «Арсеналу»:

— «Динамо» не потребує додаткових характеристик, особливо зараз, коли команда на ходу. Бажаю їй так виступати й надалі, особливо на міжнародній арені. Сьогодні ми зробили все, на що здатні. Гадаю, посилатися на погоду немає рації. Головна причина поразки, як на мене, у тому, що зіграли не так успішно, як у попередніх матчах. На жаль, через дощі й сніг змушені були тренуватися по коліно в багнюці. За таких умов важко гострити майстерність і прогресувати. Результатом я не задоволений, а грою — більш-менш. Звичайно, ми хотіли взяти очки в цій зустрічі. Але наше головне завдання — брати їх в іграх з командами нашого рівня.

— Ви — один із небагатьох українських футболістів, котрі виступали у Франції. Як оцінюєте суперників «Динамо» і «Шахтаря» у Кубку УЄФА?

— Судячи з того, в якій формі перебувають наші гранди, вони повинні виходити до півфіналу. З «Марселем» буде трохи складніше. А от «ПСЖ» не вистачає стабільності у грі. Однак я зовсім не раджу виходити на ці матчі із шапкозакидацьким настроєм — необхідно викладатися на всі сто відсотків...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Дитина не отримала жодних ушкоджень, а ось батькам доведеться витратитися на новий горщик

Заможні люди власним прикладом закликають платити податки

Близько тридцяти митців Хмельниччини, що отримували гонорари за виступи й участь у фестивалях і масово-розважальних заходах, публічно відзвітували про отримані прибутки. Серед них заслужені артисти України актори обласного музично-драматичного театру Микола Нелюба і Степан Бортнічук, співачка Марічка Ясіновська. Сплатили податки і гравці кам'янець-подільської мотобольної команди, котра виступає у вищій лізі та міжнародних кубках. Для того, щоб вплинути на свідомість земляків, про це заговорили зі сторінок преси, у відеороликах соціальної реклами.

Загалом, хоча кампанія декларування доходів у Хмельницькій області все ще триває, задекларовані суми, що наближаються до 140 мільйонів гривень, вже перевищили торішні показники. У податковій інспекції регіону подано майже шість тисяч декларацій про іноземні доходи, подарунки та гонорари, отриману спадщину. Виконують свій громадянський обов'язок і заможні люди, й ті, хто отримував порівняно невелику плату за роботу на будівництві, оранці городів, молотьбі зернових та продаж сільгосппродукції. Половина декларацій подана громадянами, які скористалися правом на отримання податкового кредиту за оплату навчання та іпотечне кредитування.

Як з'ясувалося, декому навіть криза не завадила заробити мільйони. А для того, щоб нові мільйонери не забули розповісти про свої статки, попрацювали податківці: декого, однак, довелося спонукати через листи-нагадування, а когось — через судові позови.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ФОТОФАКТ

У столичному виставковому центрі «Київ-ЕкспоПлаза» триває VIII Міжнародний форум «Будівництво та архітектура 2009», який організувало АТ «Київський міжнародний контрактовий ярмарок».

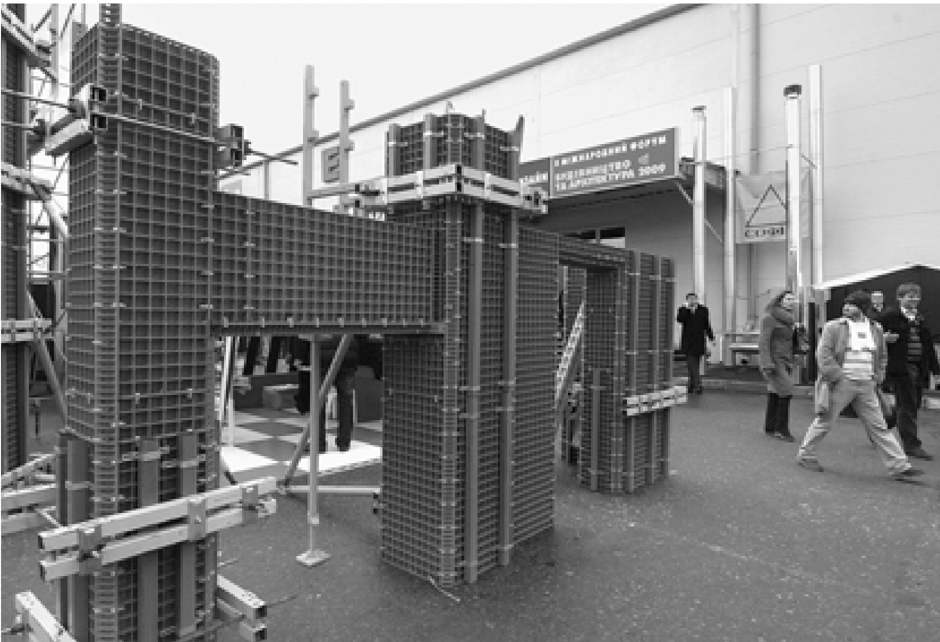

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Працюють на склади

На складах тридцяти основних бюджетоутворюючих підприємств Луганської області з початку року зібралася продукція, вартість якої сягає вже двох мільярдів гривень. Це 30% від зробленого. Зростають також кредиторська, податкова і дебіторська заборгованості. Експерти відзначають: попри стабілізацію в окремих галузях, фінансово-економічний стан Луганщини не поліпшується, антикризові заходи потребують серйозної доробки.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

У квітні настане весна... французька

4 квітня у столиці розпочнеться шоста Французька весна. Жодні катаклізми, у тому числі і фінансова криза, не зможуть завадити українцям насолодитися французькою культурою, переконані організатори фестивалю. І вчора у Києві презентували програму «Французької весни-2009».

— Дуже приємно, — каже Жак Фор, Надзвичайний та Повноважний Посол Франції в Україні, — що проект, який задумувався у 2004 році як фестиваль на один рік, уже вшосте відбуватиметься в Україні. Як і пора року весна, наша Французька весна також настає щороку.

Традиційно Французька весна стартуватиме в Києві величезним вуличним дійством. І якщо в минулі роки плацдармом для творчості закордонні митці обирали повітря та вогонь, то цього разу вони «підкорять» водну стихію. Вулична вистава «Дивацтва на воді» від колективу «Ілопоті» захопить і дітей, і дорослих», — переконані представники Французького культурного центру та Альянсу Франсез в Україні. І запрошують усіх охочих переконатися в цьому особисто 4 квітня о 19 год. 30 хв., прийшовши на Молодіжний пляж, що в Гідропарку.

А якщо вам до душі кіномистецтво — запасайтеся силами. Адже з 24 по 27 квітня у столичному кінотеатрі «Україна» проходитимуть «Довгі ночі... короткого метражу». Щоночі протягом шести годин транслюватимуться 25 фільмів поспіль і, звичайно, без перерв на рекламу. Для менш екстремальних — ретроспектива кращих фільмів Жака Демі та допрем'єрний показ нових найпопулярніших французьких кінострічок. Для прихильників друкованого слова — зустрічі із відомими письменниками та поетами, а також презентація українського перекладу роману Маргеріт Дюрас «Коханець». У рамках фестивалю відбудеться і кілька фотовиставок. Серед родзинок цьорічної Весни — виступ незвичного для більшості українців цирку Ф'южн. «Вистава «Тріскель» охоплює усе розмаїття традиційного мистецтва кельтів. Це не зовсім те, до чого ви звикли. Ми ж переконані: цирк може не тільки розважати, а й наштовхувати на роздуми», — кажуть організатори.

Програму фестивалю і решту подробиць можна буде знайти на сайті французького центру. Триватиме «Французька весна» до кінця квітня і за цей час завітає до 11 найбільших міст країни.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Почули всі — і допомогли дітям з вадами зору

Два офтальмоскопи SIGMA-150 та автоматичний проектор знаків отримала Тернопільська обласна дитяча лікарня. Вартість обладнання — близько 70 тисяч гривень. Майже 58 із них зібрали мешканці області під час акції «Почуйте всі». Решту доплатив фонд «Від серця до серця».

— Особливо висока небезпека виникнення ускладнень зору в немовлят з критично малою вагою тіла, яких ми нещодавно почали виходжувати, — констатує головний дитячий офтальмолог обласного управління охорони здоров'я Анжела Мойсеюк. — Що швидше діагностувати ці патології, то ефективніша буде допомога. І тепер у нас є для цього апаратура.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

***На знімку:* координатор фонду «Від серця до серця» Володимир Завірюха передає нове обладнання головному дитячому офтальмологу області Анжелі Мойсеюк.**

Фото автора.

Кримські ветерани отримають пам'ятний знак

На честь 65-річчя визволення Криму від німецько-фашистських загарбників виготовлено півтори тисячі нагород.

Новий нагрудний пам'ятний знак затвердила напередодні Президія Верховної Ради автономії. Його вручать під час весняних урочистостей із ушануванням Перемоги ветеранам війни — учасникам бойових дій, які обороняли й визволяли півострів від фашистської навали і нині живуть в автономії.

Віктор ХОМЕНКО.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА—ЧЕХІЯ

Київ і Прага підписали угоду про стратегічні авіаперевезення

Президент України Віктор Ющенко сьогодні завершує дводенний державний візит до Чеської Республіки. Глава держави провів переговори з президентом Чехії Вацлавом Клаусом, зустрівся з прем'єр-міністром країни Міреком Тополанеком, головою Палати депутатів парламенту республіки Пшемислом Соботкою та міським головою Праги Павелом Бемом, передає пресслужба Президента. Віктор Ющенко та Вацлав Клаус підписали угоду між міністерствами оборони країн про стратегічні авіаційні перевезення. Також глави держав зачепили питання переговорного процесу щодо угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом. Важливою темою стала й проблема забезпечення чеською стороною захисту законних прав українських трудових мігрантів.

Нагадаємо, Чехія в першій половині 2009 року головує в ЄС, а 7 травня у Празі відбудеться інавгураційний саміт «Східного партнерства».

ІЗРАЇЛЬ

Ліві і праві об'єдналися в коаліцію

Ліва ізраїльська партія «Авода» підписала коаліційну угоду з правою партією «Лікуд», котра перемогла на парламентських виборах. Переговори тривали добу. У рамках підписаної угоди «Авода» отримує пости міністрів оборони, промисловості і торгівлі, соціального захисту.

Там, де перетинаються кордони

25 БЕРЕЗНЯ — ДЕНЬ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Робота Управління СБУ в Закарпатській області має свою специфіку. Зумовлена вона тим, що область межує із чотирма державами — Польщею, Румунією, Словаччиною та Угорщиною. Таке географічне розташування не може не вабити й нелегальних мігрантів та контрабандистів. За словами начальника управління **Богдана ТИВОДАРА**, із загальної кількості кримінальних справ, що були у провадженні слідчого відділу торік, близько 60 відсотків стосувалися контрабанди товарів, культурних цінностей, наркотичних і психотропних речовин та лісоматеріалів. За цими фактами до суду було скеровано понад 20 кримінальних справ.

Ще один аспект діяльності відомства — викриття схем легалізації доходів від реалізації незаконно виготовлених алкогольних напоїв. Виявлено, що окремі приватні підприємці, котрі здійснювали гуртову торгівлю спиртним на території області, вступивши у злочинну змову із власниками окремих заводів, реалізовували незаконно виготовлені алкогольні напої з підробленими акцизними марками, а отримані кошти вкладали у підприємницьку діяльність. За приблизними підрахунками, обсяги незаконного продажу такої горілки сягали 100 тисяч пляшок за місяць. Бюджет же втрачав на акцизному зборі та інших платежах до 400 тисяч гривень. За матеріалами УСБУ в Закарпатській області до державного бюджету та державного сектору економіки повернуто близько 11 мільйонів гривень, не допущено незаконну приватизацію державного майна на загальну суму понад вісім мільйонів гривень.

— Богдане Михайловичу, під час прес-конференції, що відбулася напередодні вашого професійного свята, журналісти мали змогу побувати в інформаційно-довідковому залі, який буде відкрито незабаром.

— Тут сформовано відкритий електронний архів, у якому зосереджено розсекречені матеріали з нашої історії, у тому числі й ті, що стосуються безневинно репресованих закарпатців. У нашому архіві вже майже чотири тисячі таких кримінальних справ. Робота ця триває з тим, щоб жоден безневинно репресований наш краянин не був забутий. Доступ до електронного архіву матимуть не тільки родичі й близькі потерпілих та науковці, а й кожен, хто матиме таке бажання. Додам, що управління долучилося й до відзначення 70-річчя Карпатської України. Окрім офіційних заходів, ми збагатили експозицію музею президента Карпатської України Августина Волошина в обласному краєзнавчому музеї. У рамках фотовиставки «Українська повстанська армія. Історія нескорених», що проходила в Ужгороді, окрім стендів, наданих галузевим архівом СБУ, управління оформило ще два — з архіву Закарпатської області й за матеріалами про діяльність ОУН та УПА з архівів нашого управління.

— Відколи закрили пункт тимчасового утримання нелегалів, що розташовувався мало не в географічному центрі Закарпаття — в селі Павшине Мукачівського району, вашій службі стало легше дихати?

— Я б цього не сказав. Просто зимовий сезон — не найсприятливіший для нелегальних мігрантів. Проте спроби дістатися сусідніх країн у них були і взимку. А загалом торік управлінням розслідувано шістдесят кримінальних справ, що стосувалися нелегальних мігрантів та їхніх провідників. До кримінальної відповідальності було притягнуто понад вісімдесят осіб. Зауважу, що в проблемах боротьби з контрабандою та нелегальною міграцією управління тісно співпрацює з Чопською, Ужгородською та Виноградівською митницями, головним управлінням МВС України в Закарпатській області, Чопським та Мукачівським прикордонними загонами.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Київська міська державна адміністрація створює міську службу легкового таксі, *повідомляє прес-служба КМДА*

У Сумах розпочалася Всеукраїнська студентська олімпіада за напрямом «Журналістика та інформація» *(Укрінформ)*

Ці очі ніколи не бачили… грошей

Прес-служба «Посольства Божого» розіслала журналістам листа. З одного боку, вона вшановує нас «за устремління до духовних цінностей» їхньої церкви (?) і дякує за «істину, правду і надію», котрі ми доносимо до людей, а з другого, попереджає про припинення довірчих з нами стосунків: істина, за її спостереженням, «на виході» дуже спотворена. Саме тому більше нам не щаститиме перейматися «духовними цінностями» старшого пастора Сандея Аделаджі в живому спілкуванні: «правду» він подаватиме лише в прямому ефірі ТРК «Київ». Сказано — зроблено. Позавчора муніципальний канал укотре перетворився на амвон духовного опікуна Леоніда Черновецького.

«Не можна довести те, чого не існує зовсім, — подав «надію» правоохоронцям звинувачений у шахрайстві пастор. — Жодного стосунку, заявляю відповідально перед усією Україною і всією громадськістю, не маю ні до створення цієї компанії («Кінгз Кепітал. — Авт.), ні до управління, тим більше з фінансами. Я гроші ніколи не бачив в очі...»

Стоп! Або в Аделаджі проблеми із зором, або провали в пам'яті. У січні міліція за постановою суду проводила обшуки в «місцях перебування» чесного безрібленика: підставою масштабного «шмону», нагадаю ще раз, стали численні заяви потерпілих: вони «доводили те, що існувало», — агітацію проповідника до вкладання грошей у компанію, до якої він «не має тепер жодного стосунку». Фронт пошукових робіт був широкий: нігерієць, звичайно ж, лише молитвами «Бога живого», а не за «мерзенну валюту» придбав в Україні чотири квартири — три у столиці й одну в затишному Ірпені. Плюс кілька офісів «благочестивої» церкви, котра розширює свій квадратний метраж «не користі ради, а тільки волею нужденних парафіян». До речі, знайшли тоді у Сандея велику суму грошей: мабуть, якийсь «провокатор» не пожалів їх йому підкинути, аби дискредитувати чистого совістю, мов смог у Промзоні, господаря.

У червні минулого року Аделаджа під час чат-конференції визнавав, що дає роз'яснення парафіянам про фінансову компанію «Кінгз Кепітал»: «Це мій обов'язок, як пастора». В ефірі «Києва» він пригадав, що навіть не зразу помітив, як емісари обробляють його наївних «овечок». А спостерігши, забив тривогу: без гарантії і страховок грошей нікому не нести. Проблема самої пастви, що виявила непослух... Невдячна публіка, знаєте: душпастир «95 відсотків свого доходу віддавав на церкву, парафіянам», а вони із заявами до правоохоронців побігли. Пікантна, між іншим, подробиця: скільки ж «не бачать очі» Сандея грошей, якщо «пожертва» сягає космічних висот, а за різницю у п'ять відсотків можна створити собі, босу і нащадкам рай на грішній землі? І звідки, власне, доходи?

Відповідь на це запитання дають прозрілі парафіяни «посольства». Один з них — Володимир Жукотанський, колишній помічник «пастира» із знанням справи стверджує: «Секта Сандея Аделаджі — це фінансова піраміда і нічого більше. Вона влаштована за принципом маркетингової мережі. Найжахливіше, що крім викачування десятин та інших пожертв, у ній по-святотатськи експлуатуються християнські святині».

Здається, це і є та істина, через яку в нас не складаються довірчі стосунки з «Посольством Божим». І навряд чи виступи факіра-пастора у прямому ефірі змусять нас спотворити її до сектантської єресі.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Об'єднати зусилля для процвітання країни

Антикризова рада громадських об'єднань, до якої входить близько 70 всеукраїнських організацій, на чолі з президентом Українського союзу промисловців і підприємців Анатолієм Кінахом розробила програму для подолання фінансових негараздів на основі практичного досвіду підприємств реального сектору економіки. Ця програма нині проходить громадське обговорення в УСПП та інших громадських організаціях, щоб опісля подати її на розгляд уряду та Верховної Ради.

Свої пропозиції вже надали партнери Українського союзу промисловців і підприємців — Федерація металургів України, Українська асоціація вторинних металів, Асоціація «Укрцемент», корпорація ТНК-ВР, Запорізький автомобілебудівний завод, Асоціація виробників і споживачів залізничної техніки, Українська асоціація виробників хімічних джерел струму, Асоціація фармацевтичних виробників України, Рада підприємців при Кабінеті Міністрів України.

Водночас члени антикризової ради громадських об'єднань добре розуміють, що основним партнером влади у подоланні кризи в Україні традиційно є великий системний бізнес. Саме тому голова антикризової ради громадських об'єднань Анатолій Кінах звернувся до представників великого бізнесу нашої країни з відкритим листом, у якому запропонував їм долучитися до доопрацювання, обговорення та прийняття загальнонаціональної антикризової програми. 19 березня 2009 року відкритий лист підписали 39 організацій промисловців, підприємців і роботодавців.

Відкритий лист представникам великого системного бізнесу України

Співвласнику корпорації «Інтерпайп» Віктору Пінчуку, власнику ЗАТ «Систем Кепітал Менеджмент» Рінату Ахметову, співвласнику групи «Приват» Ігорю Коломойському, співвласнику групи «Приват» Геннадію Боголюбову, власнику групи «Фінанси та Кредит» Костянтину Жеваго, голові ради директорів корпорації «Індустріальний союз Донбасу» Сергію Таруті, співвласнику корпорації «Індустріальний союз Донбасу» Віталію Гайдуку, співвласнику компанії «Метінвест» Вадиму Новинському, власнику холдінгової компанії «Group DF Ltd» Дмитру Фірташу, власнику групи «Development Construction Holding» Олександру Ярославському, засновнику та співвласнику групи компаній «ТАС» Сергію Тигіпко, президенту і співвласнику ЗАТ «Оболонь» Олександру Слободяну та іншим

Шановні колеги!

У країні, де ми з Вами живемо і працюємо, панує економічна криза. Її головні причини — не лише вплив світових фінансово-економічних процесів, а й, передусім, безграмотне державне управління, яке руйнує економіку, блокує структурні реформи, перешкоджає розвиткові бізнесу. Стрімке падіння промислового виробництва, зупинка підприємств, непередбачувані коливання курсу валют — усе це може стати початком колапсу економіки, якщо не буде припинене політичне протистояння та управління за принципом «чим гірше, тим краще».

Саме системний бізнес, промисловці, підприємці та роботодавці України є тією прагматичною силою, яка забезпечила передкризовий розвиток економіки країни, створила тисячі робочих місць, допомагала й допомагає державі через наповнення бюджетів реалізовувати соціальні зобов'язання перед усіма категоріями населення. Представники реального сектору економіки знають справжню ціну економічних та соціальних перемог, тому насамперед мають усвідомити небезпеку «плаванню без курсу» у складні кризові часи.

Подальше існування не тільки багатої країни, а й країни взагалі неможливе без негайного припинення політичного розбрату, консолідації усіх політичних та суспільних сил навколо протидії кризі, наполегливої реалізації професійної антикризової програми, яку ще належить розробити КМУ разом з Нацбанком і громадськими організаціями та прийняти парламенту України. Посткризовий розвиток економічної системи неможливий без справедливої конкуренції, верховенства права, рівності всіх перед законом, ефективного діалогу бізнесу та влади. Рейдерство, корупційні та тіньові схеми ведення бізнесу, соціальна безвідповідальність не можуть бути ознакою сучасного підприємництва, вони мають зникнути зі свідомості українського ділового істеблішменту — чим швидше, тим краще.

За роки незалежності в Україні так і не вдалося створити міцний прошарок малого і середнього бізнесу — основу середнього класу, який би став запорукою економічної стабільності в державі. Так склалося, що саме великому системному бізнесу треба брати на себе відповідальність і ставати на захист економічного майбутнього держави.

Прикро, що до сьогодні голосу системного бізнесу в Україні не чути. Він губиться в шумі політичних баталій. Замість того, щоб формулювати і відстоювати власну позицію щодо безальтернативності єдиних антикризових дій, замість того, щоб жорстко вимагати у влади бездоганного виконання своїх антикризових зобов'язань перед економікою та народом, системний бізнес демонструє або безініціативність та апатію, або спроби вирішити свої проблеми через особисті домовленості з окремим можновладцями, сумнівну «гру» в політику напередодні виборчої кампанії президента країни. Це є небезпечний шлях, який лише поглиблює системну кризу в економіці і суспільстві.

Антикризова рада, до якої увійшли близько 70 всеукраїнських громадських об'єднань промисловців, підприємців, роботодавців, розробила проект загальнонаціональної антикризової програми. Вона передбачає заходи із недопущення подальшої дестабілізації та охолодження економіки — термінове зниження фіскального навантаження, забезпечення виробникові доступу до кредитних ресурсів, заходи з посткризової реабілітації економіки тощо. Пропонуємо Вам долучитися до доопрацювання, обговорення та прийняття антикризової програми, яка буде надана уряду та парламенту України. Сподіваємося, що майданчиком для такої роботи стане саме УСПП.

Сьогодні настав час відсунути усе другорядне, переступити через особисті, політичні, комерційні, конкурентні розбіжності та об'єднати зусилля заради цивілізованого розвитку України. Лише погоджена позиція, солідарність найвпливовіших представників підприємництва примусять владу відійти від ганебного протистояння та спрямувати зусилля на конструктивну діяльність. Впевнені: факт консолідації системного бізнесу може стати переконливим прикладом для влади, політикуму, всього суспільства, та закликаємо вас до цього кроку.

З повагою,
Анатолій КІНАХ,
голова Антикризової ради громадських об'єднань, президент Українського союзу промисловців і підприємців.

Прем'єр порівняла брюссельську декларацію з перемогою «Шахтаря» над ЦСКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, міжнародну інвестиційну конференцію в Брюсселі було присвячено модернізації газотранспортної системи України. Росія була запрошена на неї, однак з'ясувалося, що статус російської делегації не дозволяє їй брати участь у підписанні підсумкового документа. Водночас заради порятунку «національного надбання» Президент України Віктор Ющенко та Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко «зарили сокиру війни», разом прилетіли до Брюсселя і зуміли переконати європейців, що Україна буде надійним транспортером газу. У результаті уряд України, Європейська комісія, Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський інвестиційний банк і Світовий банк підписали в Брюсселі спільну декларацію з модернізації української газотранспортної системи. Щоправда, як і прогнозували українські експерти, на конференції жодних конкретних рішень про надання кредитів ухвалено не було.

Відповідно до тексту декларації, український уряд взяв на себе зобов'язання забезпечити незалежність оператора з транзиту газу, зокрема, шляхом реалізації директиви ЄС від 2003 року про загальні правила внутрішнього ринку природного газу. Також уряд взяв зобов'язання забезпечити прозорість і відкритість для інвесторів з модернізації газотранспортної системи й надати рівний доступ до відповідної фінансової та технічної інформації, а також забезпечити контроль над отриманими на модернізацію газотранспортної системи коштами. Уряд України пообіцяв дати можливість операторам з транзиту газу діяти на комерційній основі з метою виконання свого бізнес-плану в довгостроковій перспективі.

Україна також зобов'язалася забезпечити доступ третіх сторін до підземних сховищ газу на прозорих комерційних умовах. При цьому реформування газового сектору Україна має завершити до кінця 2011 року, що буде також відображено в угоді про асоціацію між Україною і ЄС, а також в угоді про приєднання України до енергетичного співтовариства.

Російська делегація, яка була присутня на конференції, залишила форум після оголошення церемонії підписання підсумкової спільної декларації. Одразу стало зрозуміло, що такий демарш міг бути зроблений тільки з відома політичного керівництва країни. Це підтвердилося ввечері в понеділок, коли прем'єр-міністр Росії Володимир Путін досить різко відгукнувся про підписаний у Брюсселі документ. Він заявив, що ця декларація може серйозно ускладнити відносини Росії та європейських країн. «Якщо інтереси Росії нехтуватимуть, то ми так само будемо змушені почати переглядати принципи наших відносин», — сказав Путін і додав: «Дуже б хотілося, щоб до цього справа не дійшла», — підкреслив Путін.

Про те, що насправді розхвилювало Путіна, учора пояснила журналістам Юлія Тимошенко. Річ у тім, що, на її думку, нарешті «поставлено крапку в розмовах про те, що Україну обходять іншими газопроводами». Європа зрозуміла, що їй не потрібні жодні інші альтернативні шляхи поставок газу, впевнена прем'єр України. Мовляв, європейці вміють рахувати, і 5,5 млрд. дол. незрівнянно менша сума, ніж та, яка потрібна для будівництва нових газопроводів в обхід України.

Юлія Тимошенко також повідомила, що сьогодні в Японії вона вестиме переговори про участь японських партнерів у модернізації й реконструкції української ГТС.

Що ж стосується реакції Росії на підписану в Брюсселі декларацію між Україною і ЄС, то прем'єр заявила:

«Ми знаємо, що російської делегації не все сподобалося. Але, дорогі друзі, можливо, Росії й не сподобалося, що «Шахтар» виграв у ЦСКА. Це ж не є зрадою національних інтересам Росії. Це просто перемога. Так само й учора не програла Росія, не програла Європа. Україна просто захистила свої національні інтереси. Гідно й чітко. Захистила головну свою транзитну газову магістраль. І я вважаю, що так і має діяти уряд, так має діяти Прем'єр-міністр. І ви знаєте, що в цьому напрямі мої кроки й завжди були дуже послідовними. Тому не треба це сприймати як щось, що було зроблено погано стосовно Росії».

«Росія може брати участь в інвестиційних проектах, може брати участь у реконструкції й модернізації ГТС, і про це вчора було заявлено. І паном Баррозу, і єврокомісарами, і особисто мною. Але ще раз хочу підкреслити, фундаментальний інтерес України вчора був захищений на багато років уперед», — підкреслила Юлія Тимошенко.

Проте Володимир Путін дотримується іншої точки зору. «Ми пропонували, і тоді українські партнери, у принципі, погодилися, щоб створити Міжнародний консорціум з російських компаній, європейських і українських, які могли б взяти цю ГТС в оренду», — зазначив Путін, пояснивши, що при цьому Україна не втратила б право власності на ГТС. Росія також не має наміру відмовлятися від своїх планів будівництва «Північного потоку» і «Південного потоку». І експерти прогнозують, що замість «перезавантаження» може статися чергове загострення україно-російських відносин.

Для початку Росія нагадала про те, що Україна одержує газ не за ринковою ціною. Офіційний представник МЗС РФ Андрій Нестеренко заявив, що в січні 2009 року були досягнуті двосторонні російсько-українські довгострокові домовленості, в яких чітко визначено ціну на природний газ і тарифи на його транзит через територію України: «Однак низка положень згаданої спільної декларації, зокрема, яка допускає можливості зростання тарифів на транспортування природного газу, суперечать зазначеним довгостроковим домовленостям, можуть призвести до подорожчання вартості газу для його українських і європейських споживачів».

А вчора стало відомо, що Юлію Тимошенко не хочуть бачити в Москві. Про це заявив президент РФ на засіданні Ради безпеки. Ця новина з Москви прийшла буквально через годину після заяв Юлії Володимирівни в Києві.

Росія відкладає міжурядові консультації з Україною на невизначений термін.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

На столичному кладовищі «Берковець» невідомі вандали пошкодили майже 30 надгробків.

Фото Сергія АНИЩЕНКА (Укрінформ).

Варвари столичного штибу

Місто, яке ще донедавна вважалося парком, зі згоди місцевої влади методично й нахабно перетворюється на кам'яні джунглі

ПРОБЛЕМА

Одне з багатьох і, на жаль, очевидно, не останнє повідомлення: Подільська райрада, всупереч інтересам мешканців, дозволила забудову скверу «Червона Пресня», виконуючи один із пунктів програми соціально-економічного розвитку району на 2009 рік.

Голова недержавної організації «Українська громада» Ігор Шевченко повідомив, що, незважаючи на протести городян, будівництво плановано розпочати у серпні. Його кошторисна вартість становить близько 67 млн. грн. Водночас райрада виділила також 5 млн. грн. на... благоустрій скверу. Нині представники «Української громади» намагаються з'ясувати, що б це мало означати?

Отже, зникне ще один з небагатьох затишних куточків Подолу, де завжди прогулювалися молоді мами з візочками та приходили погрітися на сонечку люди похилого віку з навколишніх будинків, що створювало своєрідний колорит цьому прадавньому району міста.

Утім, кого нині цікавлять колорити, кому яка справа до того, що ще донедавна зелений Київ перетворюється на кам'яні джунглі? Інше завдання у новоспечених багатіїв: урвати, відхопити, щоб згодом утридорога продати. Нажива править бал...

Тим часом після двох років «паузи», що її через протести мешканців узяли забудовники іншого невеликого скверика — на перетині вул. Богдана Хмельницького та Пушкінської, що навпроти Театру російської драми та поряд зі станцією метро «Театральна», знову відновилося будівництво. Як не намагалися його зупинити тутешні мешканці та громадські активісти, зокрема, Форум порятунку Києва, Комітет захисту архітектури Києва, які переконували, що через новий "об'єкт" Київ у цьому місці втратить важливі точки сприйняття споруди театру і виразну перспективу вулиці. А людина ж бо має сприймати місто духовно та естетично у його художньому вираженні. От, мабуть, нові хазяї реготали з таких аргументів архітекторів! Який їм клопіт, що в театр шанувальникам мистецтва доведеться йти через базар? Тож захистити скверик не вдалося: інвестори виграли суд. А як не виграти, коли мали могутніх лобістів, передовсім у Київраді?

12 березня у «Голосі України» опубліковано замітку про ділянку лісу на проспекті Перемоги, 119, вирубаного ТОВ «Етрекс» — понад 100 здорових дерев, серед яких чимало столітніх дубів. Про це варварство розповіли й інші ЗМІ. Прокуратура Києва щодо цього навіть порушила кримінальну справу. А невдовзі начальник Державного управління охорони довкілля у Києві Олександр Прогнімак повідомив, що «Етрекс» не винен: вирубка здійснювалася на підставі дозволу міської влади. Він відзначив, що «ні ми, ні прокуратура, на жаль, не можемо висунути претензії до ТОВ «Етрекс», бо ділянка була передана йому в приватну власність — на підставі рішення Київради. Обстежував зелені насадження на ділянці — 147 дерев і 1540 кв. м газонів — «Київзеленбуд», який склав відповідний акт».

За словами головного еколога столиці, згідно з земельним кодексом, право власності на земельну ділянку поширюється на грунт, а також водні об'єкти, ліси і, зокрема, на багаторічні насадження. Тож власник має право розпоряджатися землею, як забажає. Тому компанія «Етрекс», вирубуючи дерева, формально діяла в рамках закону, — підкреслив пан Прогнімак.

Тож цілком можливо, що новий землевласник ще може вимагати й вибачення від журналістів-«кривдників». Смішно?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На знімку: на перехресті вулиць Богдана Хмельницького та Пушкінської був затишний київський скверик...

ДУША БОЛИТЬ

З рептиліями, гризунами, приматами...

...Охочі можуть провести незабутній день у житті — весілля, товариську пиятику чи день народження.

Про це повідомляє сайт комунального підприємства «Київський зоологічний парк», яке з першого березня «розширило сферу послуг». Назва однієї з них: «Корпоративне свято в зоопарку». З'ясовується, відтепер тут можна не тільки подивитися на екзотичних тварин, а й за бажання повеселитися...

На сторінці «Послуги» адміністрація люб'язно пояснює: «Сьогодні існує величезна різноманітність варіантів, у який спосіб провести цікаве та неординарне корпоративне свято. Один із них — реалізація заходу в зоопарку, де є багато цікавих та екзотичних місць». Тут, приміром, можна «орендувати (вартість залежить від обраної території) один із затишних куточків та провести кілька незабутніх годин, що стануть яскравою сторінкою в історії будь-якої компанії. Крім того, всіх учасників свята запросять на розважальну програму з ручними тваринами зоопарку: рептиліями, гризунами, приматами, птахами та іншими, яких можна погладити та зробити фотосесію».

Що сказати? Бідна адміністрація, бідні люди, які вважатимуть за можливе повеселитися у компанії «ручних» рептилій? Чи бідне суспільство, якщо таке взагалі комусь спадає на думку? Адже вихованці зоопарку — переважно дикі тварини, яким і без корпоративних вечірок не вельми комфортно мешкати не в степу, водоймі чи в джунглях, а в неволі. Очевидно, в ситуацію, що її створює адміністрація зоопарку, мали б втрутитися захисники тварин і природи загалом.

Навряд чи чиновники зоопарку не усвідомлюють згубності такого кроку, й чинять так не від солодкого життя. Але чи варто виживати такою ціною? Адже зрозуміло, що, заплативши за «екзотичне проведення свята», його учасники навряд чи щадитимуть «ручних» гризунів і приматів. Неймовірно, але КМДА під тиском природоохоронців свого часу заборонила вуличним фотографам використовувати тварин і птахів для любительських зйомок. А тут зоопарк, у якому працюють справжні фахівці своєї справи, обіцяє організувати святкові фотосесії! Не заплачеш хіба від зворушливого ставлення до тих, хто платить і «замовляє музику»?

...Тим часом кияни вже стали свідками «послуги», яку надає інше підприємство — Ботанічний сад імені Гришка (куди якщо й заїхати, то лише на велосипеді): тут, у саду троянд, теж можна відсвяткувати і корпоративну вечірку, і весілля. І «святкують»: від нічних феєрверків дзвенять шибки у вікнах будинків, що по сусідству, гості гасають на авто газонами — тими, по яких «ходити заборонено». Про смітники, що залишаються після корпоративів, годі й говорити.

...Від безсилля болить душа...

Микола МОТРЕНКО, корінний киянин.

ЖИТТЯ ЯК ВОНО Є

Полікували — й на вулицю!

Прочитав, що в майбутньому у Києві може з'явитися спеціальний будинок-інтернат для безпритульних інвалідів. З'ясовується, в місті немає притулку, в якому такі громадяни могли б отримати допомогу.

Фото з архіву «Голосу України».

Досі це робили столичні лікарні, але цілком проблему в такий спосіб не розв'язати: цих пацієнтів тут лише підліковують. Потому їм доводиться повертатися на вулицю. Єдиний заклад, в якому можуть мешкати безпритульні інваліди, розташований у селищі Ясногородці на Київщині. Тут допомогу надають, але лише чоловікам віком від шістдесяти років. Решта столичних центрів опікуються безхатченками, які можуть самостійно себе обслуговувати.

За словами начальника головного управління охорони здоров'я та медичного забезпечення КМДА Людмили Качурової, безпритульні інваліди стикаються з великою кількістю проблем, які самотужки не в змозі розв'язати. Передовсім це особи, які потребують догляду. Щоб надати їм необхідну допомогу, слід розробити комплексну міську програму медико-соціальної адаптації та вивчити питання про створення для них спеціального будинку-інтернату, до якого б інвалідів приймали незалежно від віку, статі та наявності родичів.

Відверто сказати, автор цих рядків і припустити не міг, що досі такі люди залишалися наодинці зі своїм лихом, а точніше — напризволяще та на погибель на вулиці. Тому готовий безплатно відпрацювати на такій будові певну кількість робочих днів. Зокрема й тому, що довелося бути свідком, як з лікарні виписували такого пацієнта — бездомного інваліда: на вулиці зима, йти йому було нікуди, він плакав і не хотів залишати тепле приміщення. Ридала молоденька лікар, яка змушена була виписувати стару й немічну людину на вулицю. Такого й ворогу не побажаєш...

Микола БЕРЧЕНКО.

Крали, крадемо й красти будемо?

Зі столичних доріг знову почали зникати каналізаційні люки. Цього року комунальне підприємство «Київавтодор» зазнало збитків на 18 тисяч гривень. За 50 кг чавуну крадії отримають 40 грн. Натомість собівартість люка становить близько 1000 грн.

І хоч на металевій кришці не розбагатієш, злодюги активно полюють на стічні решітки та каналізаційні накривки. Найбільша їх кількість зникає у Голосіївському, Святошинському та Подільському районах. Допоки встановлять нові, працівники «Київавтодору» прикривають діри в асфальті тимчасовими, що спричиняє незручності. Для запобігання крадіжкам «Київавтодор» замінює викрадені металеві накривки та решітки гумовими.

Василь ЗАЙЧЕНКО.

За собачу «купку» — 50 гривень

Столична влада має намір посилити контроль за утриманням домашніх тварин, зокрема за вигулом собак. Згідно з правилами, їх господарі повинні негайно прибирати за ними, якщо ті справили нужду поза спеціально відведеними зонами, які є в кожному мікрорайоні.

Оскільки кияни ігнорують правила, то порушників каратимуть штрафом: 50 гривень. Це насправді нікого не лякає: хтось бачив, як господарі собак прибирають накладені ними «купки»? Як, утім, і тих комунальних працівників, котрі б карали порушників...

Київська міська державна адміністрація оголосила, що боротиметься з цим явищем: плановано розширити комунальне підприємство «Київзеленбуд» та доручити його працівникам на ділянці, яку вони обслуговують, складати протоколи про порушення. А киян через ЗМІ та соціальну рекламу навчатимуть дотримуватися правил. Хто вже повірив, що власники домашніх тварин у такий спосіб «перевиховуються»?

Мар'яна ЧЕРЕВИЧНА.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

За матеріалами інформаційних агенцій, прес-служби КМДА та кореспондентів «Голосу України».

Торік сім відсотків сільгосппідприємств країни отримали три чверті всіх субсидій, а це майже 10 мільярдів гривень, *заявив народний депутат Сергій РИЖУК*

Сьогодні у Житомирі відбудеться виїзне слухання Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин, присвячене актуальним проблемам розвитку агросектору області

ЗВИЧАЙНИЙ ЛОБІЗМ

Їжте непотріб, бо фінансова криза!

Не встигли в країні запровадити нові держстандарти на ковбасні вироби, як окремі народні депутати вже пропонують їх скасувати. Їх введення передбачено Законом «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання негативним наслідкам впливу світової фінансової кризи на розвиток агропромислового комплексу». Тобто вже з квітня, приміром, ковбаси з традиційними назвами «Московська», «Сервелат» тощо мали б виготовлятися винятково з якісного м'яса — свинини та яловичини у певному співвідношенні залежно від сорту, а не містити значну частку сої, курячого фаршу, манної крупи, крохмалю тощо.

На противагу затвердженим стандартам, які нарешті зробили б ковбасу відомих марок ковбасою, а не вмістилищем непотребу, з'явився інший законопроект. Згідно з ним посиленню вимог до виробництва заважають фінансова криза та дефіцит у нашій державі м'ясної сировини. Він, мовляв, становить більш як півмільйона тонн. У цьому зв'язку, буцімто, українські м'ясопереробники прогнозують, що запровадження нових стандартів спричинить значне, у 1,5 — 1,8 разу, подорожчання виробів з м'яса. Також скоротиться більш ніж удвічі їх виробництво. Мовляв, жорсткіші вимоги зроблять неконкурентоспроможними українські ковбаси з порівняно більш дешевими польськими, білоруськими, прибалтійськими виробами. Як наслідок, українські підприємства цієї галузі будуть змушені скорочувати робочі місця, затримувати заробітну плату, зменшувати відрахування до бюджетів і припиняти власну діяльність.

Одне слово, від стандартів, які вимагають нормального підходу до виробництва ковбас, — суцільні збитки й соціальні негаразди. Але давайте по черзі... Припустімо, жорсткіші правила продукування м'ясопродукції запрацюють. Але вони жодним чином не заважають комбінатам виробляти сосиски чи ковбаси за тими ж рецептурами, за якими вони працюють зараз. Єдине — вітчизняні м'ясокомбінати не зможуть використовувати для своїх крохмально-соєвих ковбас відомі бренди. Згідно з новими вимогами їх не вдасться, як тепер, маскувати під «Московську елітну» або «Лікарську особливу». Втратять м'ясокомбінати хіба що на тому, що їм доведеться просувати цю свою продукцію під якимись новими оригінальними назвами, а не вводити в оману споживача.

Від дефіциту м'яса вітчизняного виробництва відтермінування введення посилених стандартів не врятує. Навпаки, потреба в якісній сировині для якісних ковбас може дати стимул для розвитку в країні тваринництва. От і вирішується проблема зайнятості, скорочення робочих місць. Якщо працюватимуть нові стандарти — м'ясокомбінати будуть зацікавлені у розвитку сировинного тилу — вітчизняного тваринництва. Звісно, ця справа вимагає більших зусиль, ніж робити з нас дурнів: навезти дешевого заморського непотребу, наробити з нього ковбас і труїти народ якою-небудь «Лікарською новою».

Тут треба сказати, нашим законотворцям іноді варто було б ставити себе на місце звичайних покупців, а не просто лобіювати чиїсь інтереси. Адже депутати час від часу також стають споживачами. Посилення вимог до стандартів дає змогу покупцеві, який запідозрив невідповідність вмісту маркуванню, звернутися за проведенням експертизи, захищати свої права. Далі, якщо склад ковбаси не відповідатиме стандарту, підприємству, яке вводитиме в оману покупця, загрожуватиме штраф, призупинення виробництва. Жорстоко? Але ж у державних кабінетах часто наголошують, що опікуються здоров'ям нації...

Галина КВІТКА.

Гривня — на вагу тонни хліба

Із десятків банків, що діють на Хмельниччині, кредити аграріям надають одиниці

РЕАЛІЇ

Напевно, навіть бувалим хліборобам на пам'ять не спаде така посівна, коли б всього було вдосталь. Нинішня — не виняток. Найбільший дефіцит — грошовий. Банківське кредитування завжди було болючою темою для аграріїв. То в заставу дати нічого, то відсоткові ставки такі, що їх ніяк не здолати. Коли ж нарешті механізм позичання грошей вдалось налагодити, фінансова криза внесла нові корективи — позичати нічого.

Як розповів заступник голови Хмельницької облдержадміністрації Володимир Кирилюк, із десятків банків, що діють в області, кредити аграріям надають одиниці. Та й ті працюють дуже обережно — і суми невеликі, і позичають тільки старим та випробуваним партнерам, і відсотки вже добряче підросли.

Можливо, проблема фінансування так і не зрушила з місця, якби весна не підганяла. Тому уряду й довелось запускати в дію механізм відшкодування податку на додану вартість зернотрейдерам, які купують збіжжя в Аграрному фонді. Великих додаткових коштів область на цьому не заробила — всього близько двох мільйонів гривень. Однак і це важливо в умовах, коли, образно кажучи, кожна гривня на вагу тонни майбутнього врожаю.

Адже грошовий дефіцит посівної наразі вимірюється майже ста мільйонами гривень. Водночас 14 мільйонів гривень, які господарства торік заробили на різних дотаційних програмах, досі не надійшли на рахунки господарств.

Виручає урожай. Майбутній

Лазівкою з фінансового глухого кута стали хіба що форвардні продажі зерна до Аграрного фонду — тобто вже тепер продається майбутній врожай.

Хмельниччина дуже швидко відгукнулась на цю пропозицію. Замість передбаченого ліміту в 30 тисяч тонн пшениці вже укладено угоди більш як на 70 тисяч тонн. І подільські хлібороби просять дозвіл на додаткові поставки. Для порівняння: минулорічні форвардні контракти не перевищили семи тисяч тонн. До зерново-грошових операцій, що відбуваються лише на папері, господарники ставились з великою обережністю. Нинішня посівна змусила на це подивитися по-іншому.

Досі в області не зібрано близько семи тисяч гектарів кукурудзи.

Якщо врахувати, що середня ціна законтрактованої пшениці становить близько 1,2 тисячі гривень за тонну, здається, годі шукати вигідніших пропозицій. Однак і тут не все так безхмарно. Насамперед тому, що аванс дається тільки на половину від розміру продаж. До того ж і ці гроші доводиться чекати. Досі господарства отримали лише близько 20 мільйонів гривень, а розраховують залучити від цієї операції не менше 200 мільйонів.

Сіятимуть потроху, але все

Хоч як дивно, але нестабільність економіки внесла стабільність у структуру посівів. Мода на культури, котрі ще вчора обіцяли миттєві прибутки, потроху минула. Господарства планують сіяти все і потроху. Уже тепер говорять про зменшення площ під кукурудзою на п'ять тисяч гектарів. На «королеві полів» добряче обпеклись великі компанії, котрі не змогли вчасно продати зерно. Низькі ціни, великі затрати на зберігання та просушку зерна призвели до того, що ще й досі в області не зібрано близько семи тисяч гектарів кукурудзи.

Ще на п'ять тисяч гектарів зменшиться посівний клин, відведений під овес та просо, котрі також не принесли очікуваних заробітків.

З великою осторогою господарства ставляться і до пивоварного ячменю. Борги відомої пивоварної компанії за використану сировину перевищили чотири мільйони гривень. Тільки в Красилівському районі вони становили більш як півтора мільйона гривень. Однак сподівань, що їх вдасться отримати на посівну, немає. Бо й пивовари страждають неможливістю позичити гроші у банків.

Приємною несподіванкою стало те, що посіви цукрового буряку в краї мають зрости на чотири тисячі гектарів. Прибавка зовсім невелика, але оптимізму додають наміри зупинити спад у цій галузі.

Повернення до широкого спектра посівів пояснити неважко: саме у такий спосіб селяни страхуються від усіх катаклізмів — природних, фінансових, політичних. Бо куди б не повернули їх вітри, а щось та й повинно вродити і добре продатись.

Кожен рятуватиметься самотужки

Незважаючи на загальні цифри підготовки області до посівної, а вони мало чим відрізняються від минулорічних, важко сказати, що навантаження будуть однакові для всіх. У Чемеровецькому, Красилівському районах налічується 25 — 30 господарств, які розпочинають посівну з серйозним дефіцитом коштів. У невеличкому Віньковецькому районі таких набралось півтора десятка, і їм не вистачає майже п'ять мільйонів гривень. Не дивно, що в цьому районі засобів захисту рослин вдалось закупити не більше восьми відсотків від потреби.

Зрозуміло, що знайти ці кошти невеликим господарствам буде надзвичайно складно. Чи вдасться здійснити все намічене, сказати ніхто не може. Селяни постійно змушені робити вибір: на чому зекономити, що не докупити, де недоплатити. Найуразливішою ланкою тут, швидше за все, стане закупка добрива. Про високі технології багатьом просто доведеться забути. Головний розрахунок — на щедрість землі й милість природи. Бо ж якщо кошти підуть на боротьбу із бур'яном та на засоби захисту рослин, то для добрив їх просто не вистачить. Аграрії вже не думають про високі врожаї, сподіваються на те, аби просто вродило.

Ірина КОЗАК.

Ховайтеся від старості

радить Микола Расшибін

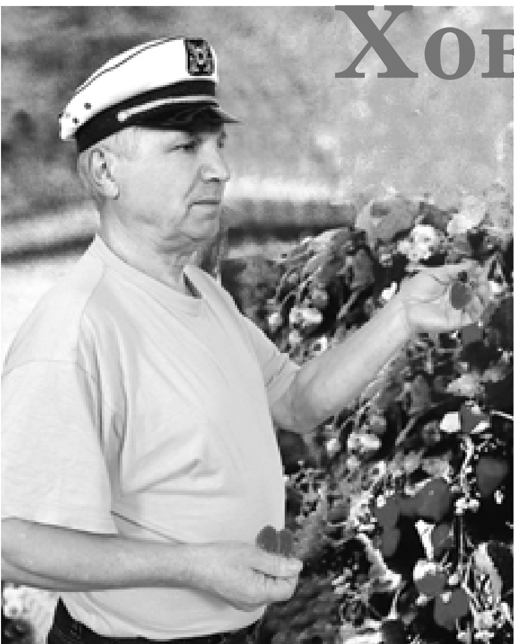

ДОСВІД

До набуття Україною незалежності Микола Расшибін **(на знімку)** працював на заводі «Електроприлад» і навіть гадки не мав, що колись доведеться інженерний фах змінити на аграрний.

Звичайно, до матері в мальовниче село Китайгород, що у Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині, навідувався, допомагав їй у розпал сезону поратися в господі. Але щоб всерйоз замислюватися над секретами праці на землі, то цього не було.

Міська квартира, побутові зручності, ширші можливості комунікації й досі для нього та його дружини є важливим аргументом, щоб не переїжджати в село назавжди. Але щойно блисне весняне сонце — подружжя відряджає саме себе на город. І товчеться на ньому до пізньої осені. Микола Назарович уже називає тепер своє хобі з 17-річним стажем бізнесом. Ще б пак: домашні сотки дають йому прибуток до 50 тисяч гривень за сезон.

Кожен сам собі технолог

А міг би він пройти мимо свого «золотого ключика», як це зробили інші колеги по заводу, та й не тільки вони, а мільйони українців... Хто подався за кордон, хто стоїть на базарі, торгуючи корейським та турецьким товаром. Пан Микола теж спочатку, після скорочення, щоб заробити на шматок хліба, «човникував». Найчастіше їздив до сусідньої Польщі. І його просто-таки приголомшило, як поляки чаклують над своїми нивками. І що це за диво, гадав він: на дворі весняна теплінь, а то й літо, а в них земля снігом ще вкрита?! Згодом дізнався, що «замети» — то агроволокно, воно дає змогу зберегти від холоду та шкідників, від посухи полуницю. Тільки-но вона дозріла — українці з його рідного Поділля потягнулися вервечкою до сусідів на заробітки, покинувши свої городи, паї з набагато родючішою за польську землею. «А в себе вдома ми це робити не можемо?» — поставив питання руба. І завів у городі ягідник.

Сьогодні Микола Назарович може критикувати рекомендації стосовно вирощування, догляду за полуницею, що їх пропагували впродовж десятиліть навіть відомі наукові авторитети. Ретельно записуючи кожен свій крок, Расшибін проаналізував усі переваги та недоліки і нікому не радить садити полуницю в серпні. Бо й сам не раз втрачав висаджену чудову розсаду у жнивну спеку. Якщо восени — то пізньої. Але краще — навесні. До того ж городник не просто заміняє старі рослини молодими, що виросли на вусах. У нього дві грядки: одна для вирощення ягід, друга — «маточник», на якій не дає дозріти жодній ягоді, всі обриває. Кожен вус він ділить на сорти. Що ближче молоді розетки до куща-«матері», то й цінуються вони більше. Пан Микола бере лише перший, другий та третій, усе інше, каже, — бур'ян. Пересвідчився: «далекі» розетки не дадуть належної продуктивності. Він і на базар таку розсаду не носить: навіщо людей підводити? А восени продає лише кущі з ягодами — щоб покупець бачив, які чудові плоди виростають.

Тільки-но майбутні рослини утворюють гарні кореневі мички, господар поспішає прибрати їх із маточника. Ретельно помивши та просушивши під навісом цю розсаду, чоловік запаює кожен кущик в окремий целофановий пакет і складає в холодильник, виставивши належну температуру. Щойно навесні зійде з грядок сніг, кущі можна саджати. Від холоду порятує агроволокно, а також мати з очерету, які заготовляє сам. Агроволокно дасть змогу зібрати врожай чистим та незіпсованим шкідниками. Раніше купував чорну плівку, та розчарувався в ній — від слимаків під нею відбою немає. Щоб

Негаразди негараздами, а виходити в поле треба...

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Справжня сівба на Дніпропетровщині буде у квітні. Але почин уже зроблено.

— У господарствах налаштовані на роботу, — запевняє начальник головного управління агропромислового комплексу облдержадміністрації Василь Приходько **(на знімку)**. — Незважаючи на те, що в рази зменшилася державна допомога, ніхто з керівників не сказав: «З мене досить!» Усі розуміють: криза кризою, а сіяти треба.

— Кондиційним насінням область забезпечена на 106 відсотків. Це переважно завдяки 150 насіннєвим господарствам і майже тридцятьом елітгоспам, — розповів співрозмовник.

Щодо пального. Дизельного, приміром, закуплено майже 90 відсотків від потреби. У більшості господарств його достатньо — і про пальне, і про міндобрива багато хто потурбувався заздалегідь.

Області доведено також обсяги пільгового пального — відповідно до посівних площ — 3,6 тисячі тонн дизельного (за ціною 4200 гривень за тонну) і 4,7 тисячі тонн бензину (4 000 гривень за тонну). Оператор уклав угоди і вже розпочав поставки. Звичайно, цієї кількості мало. Але головне для нас тут не обсяги, а ціна: держава стабілізувала цінову позицію, і ми сподіваємося, що сезонного подорожчання пального не буде.

— Торік Дніпропетровщина отримала рекордний врожай зернових — 3,8 млн. тонн. Що вдалося виручити за нього?

— Швидше — що втратили. Лише за серпень-грудень сільгосппідприємства області з цієї причини недоотримали 578 мільйонів гривень. За підсумками 2007-го ми зібрали менший врожай, але фінансовий результат мали кращий.

На сьогодні в області задекларовано близько мільйона тонн зернових і майже 400 тисяч соняшнику. Від їх реалізації господарства отримуватимуть обігові кошти для проведення весняно-польових робіт, бо на кредити нині особливо розраховувати нічого. Сільгосппідприємства одержали майже 70 мільйонів гривень банківської позики — третину від потреби. Банкіри не відмовляються кредитувати аграрний сектор, але роблять це дуже обережно: тільки в індивідуальному порядку і за наявності позитивної кредитної історії.

— Чи можна за цих умов сподіватися на нові робочі місця у сільськогосподарському виробництві?

— Можна. На сьогодні досить широкого розвитку набуло свинарство. Якщо на 1 січня ми мали 430 тисяч голів свиней, то на 1 лютого цей показник сягав 458 тисяч. Розширюється і птахівництво, яке потребує робочих рук. На сьогодні в області утримується 17 мільйонів голів птиці. Розширення свиноферм, птахофабрик відбувається завдяки дешевим кормам. Це другий бік медалі падіння цін на зерно: якщо нема змоги продати, то краще його переробити на комбікорм і розвивати галузь.

На жаль, цього не можна сказати про виробництво молока — в області зменшується поголів'я корів. На недавніх парламентських слуханнях, де були представники від кожного регіону, вносилися пропозиції, як зробити цю справу вигідною для виробника. Зокрема, пропонувалося державну підтримку гарантувати усім — і державним, і приватним сільгосппідприємствам, і фермерам, і одноосібникам, а рахувати її на кожну наявну голову дійної череди (а не тільки за приріст корів, як було досі). Маємо надію, що до нас прислухаються. Доки не буде економічної вигоди від реалізації молока, справа не зрушить з місця.

— Що сьогодні вже можна сказати про перспективи землеробського року?

— В області майже 600 тисяч га озимих культур, з них 450 тисяч пшениці. Всі посіви на сьогодні в доброму і задовільному стані. Під ярі плануємо віддати 1 млн. 200 га. Ще б вчасно дощу і сонця!

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.
Фото автора.

ДО РЕЧІ

Було б зерно, а склади знайдуться

Переважна більшість сільгоспвиробників Дніпропетровської області не планують найближчим часом інвестувати кошти в потужності із зберігання зерна, свідчать дані дослідження «Україна: посівна-2009. Прогноз врожаїв основних сільськогосподарських культур...».

Основною причиною такого рішення, повідомляє «АПК-Інформ», сільгосппідприємства називають нинішнє скрутне фінансове становище, зокрема, відсутність банківських кредитів. Проте багато респондентів відзначають наявність у своїх господарствах пристосованих долівкових потужностей із зберігання.

За даними Держреєстру України, об'єм елеваторних складських сертифікованих ємностей у Дніпропетровській області становить 2,3 млн. тонн. За станом на початок березня склади заповнені на третину від їхньої паспортної потужності.

ВЕРДИКТ

Веземо сирець — буряковиробництву кінець

Міністерство економіки оголосило початок реєстрації на імпорт тростинного цукру-сирцю. Нинішнього року наша країна зобов'язана імпортувати його 260 тисяч тонн. До того ж завезти на пільгових умовах — ставка мита не має перевищувати 2 відсотки.

Це — одне із зобов'язань, яке звалила на себе Україна в обмін на вступ до Світової організації торгівлі. Ввозити сирець може компанія, яка надала контракт із постачальником з країни—члена СОТ і подала заявку до 2 квітня. Собівартість тонни цукру-сирцю дешевше від бурякового приблизно на 150 доларів. Тому заморський продукт «переходить дорогу» українським підприємствам, які варять солодкий пісок з коренеплодів. Експерти прогнозують, імпорт «допоможе» закритися не одному десятку наших заводів. Водночас компанії на ввезенні, за оцінками, зароблять 30—40 мільйонів доларів.

Багато вітчизняних заводів не раз заявляли, що не братимуть сирець на переробку, щоб зберегти бурякосійний комплекс країни. Але навряд чи тепер ті з підприємств, яким повезуть іноземну сировину, відмовляться від приваблливих баришів.

Уряд, тим часом, вишукує способи порятунку бурякоцукрового комплексу. Господарствам, які сіють коренеплоди, обіцяно бюджетну дотацію — 700 гривень за кожний гектар. А заводам обіцяють газ за пільговою ціною. Але не виключено, у цій ситуації дотації не допоможуть утриматися на плаву слабким, зате примножать доходи тих, хто не пропустить можливості заробити й на сирці.

Галина КВІТКА.

на городі, із Китайгорода

ягідник швидше заквітував, потрібно зрошувати його теплою водою. В жодному разі не криничною, що має багато солей. Уся дощова вода на подвір'ї Расшибіних збирається. Тільки ніхто відром її не носить. Від ринв на хаті, хліві прокладено канавки до «басейну», під який пристосовано стару бочку. Город Расшибіна не боїться посухи. Під бочкою — пічка, тож за потреби воду можна підігріти. Кожна рослинка отримує свою порцію методом крапельного зрошування. Уся ця саморобна інженерна система працює так злагоджено, що збоїв із врожаєм не буває. Висаджені в березні молоді кущі у травні вже дають ягоди. Були в Миколи Назаровича, як у кожного городника, спочатку й проблеми. Та настирливий чоловік розгадав ягідні секрети, активно цікавлячись, як вирощують цю культуру не тільки в нас, а й у всьому світі. Йому хотілося поширити свій досвід серед приватних господарів, щоб у краї стало менше безробітних. Так чи інакше, а люди мають повернутися до землі, але працювати на ній слід по-новому. Расшибін щедро ділиться секретами з подільськими садівниками та городниками. І кожному пропонує розробляти власні правила, бо всюди умови, ґрунти різні.

Грицько не знав про полуницю

Пригадуєте комедійного героя, який все лежав би на печі та вминав коржі з маком? Ця страва, звісно, — райська. Доки не скуштуєш полуницю. У Миколи Расшибіна вона росте висотою з картопляний кущ. Жодної хімії, стимуляторів росту він не застосовує. Хіба органіку.

Расшибіни переконані, що споживання екологічно чистих ягід зберігає їм молодість. Ніхто їм тих років, що за паспортом, не дає. Домашній десерт із полуниць зі сметаною та сиром у них щодня на столі. Тут і вітаміни, і кальцій, і смак, і аромат... Утім, не тільки це сповнює людину енергією та красою. Натхненна праця, постійний пошук, щоденне спілкування із землею, наповнення її дивовижною енергетикою теж роблять свою справу. А ще багато важить, що Микола Назарович за довгою гривнею не ганяється, не натоптує «панчоху». Він радить не чекати манни ні від держави, ні з небес, а, маючи дві-три сотки, забезпечити власну старість. Нехай вона вас удома не застане — поспішайте в сад та город, каже чарівник із Китайгорода. І ще раз застерігає: пора забути про закордонні поневіряння, припинити працювати на всіх, крім як на себе та Україну. Сьогодні американці отримують з одного гектара 38 тонн полуниць. Це ж не буряки і не картопля. А чимало українців досі вважають розкішшю склянку травневих ягід для власних дітей.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото з сімейного альбому.

ТИМ ЧАСОМ

Піст здешевив м'ясо

Хоч не набагато, але на кілька відсотків м'ясо птиці, свинина, яловичина на Хмельниччині стали дешевшими. Зате риба, олія, рис знову підскочили в ціні.

Такі коливання певною мірою можна пояснити тим, що під час посту попит на одні продукти впав, на інші — зріс. Узагалі ж ціновий баланс не радує. Як свідчить статистика, з початку року зростання цін не припиняється. Особливо відчутним воно було у фармацевтичній сфері, при наданні консультативних та діагностичних послуг, де знову зафіксовано зростання вартості на сім відсотків.

За життя викопав понад сто колодязів

Степан Босюк **(на знімку)** із села Тутовичі Сарненського району, окрім того, що працював механізатором у місцевому колгоспі, копав ще й криниці односельцям. Віднайти у селі колодязь, який би не пам'ятав його рук, неможливо — викопав їх понад сто. Бувало, навіть з інших районів запрошували.

— Навчився ремесла сам, — каже Степан Тимофійович. — Першу криницю викопав у себе на обійсті. Чутка про це вмить облетіла село. Робота то, звісно, нелегка. Проте яке моральне задоволення одержуєш, коли люди черпають з викопаної тобою криниці джерельну воду! Так само приємно від того, що праця твоїх рук ще багато-багато років слугуватиме людям.

Світлана ТУБІНА.
Рівненська область.
Фото автора.

Євросоюз улаштує для українських школярів змагання з питань співпраці ЄС—Україна *(Укрінформ)*

МОЗ попросить у Саудівської Аравії офіційних роз'яснень стосовно невизнання дипломів українських вищих медичних навчальних закладів *(Укрінформ)*

ВІСТІ З КРИМУ

Міськраду покарали за бездушність

Міського голову Судака оштрафовано за несвоєчасний розгляд вимог прокурора. Річ у тім, що більше двох місяців, регулярно збираючись на сесії, депутати міськради Судака не розглядали протест прокурора з вимогою поновити в черзі на отримання житла інваліда війни.

Дідусь, 18 років відстоявши у квартирній черзі, врешті не знайшов себе у списках черговиків. Виконком Судакської міськради викреслив ветерана із списків, занотувавши у звіті, що старенький виїхав із регіону. Проти неправедного вироку «вибув» інвалід довго нічого зробити не міг. Справа не рухалася з місця навіть після того, як в інтересах постраждалого виступила прокуратура, винісши протест на незаконне рішення чинуш. А ті, замість того, щоб у десятиденний термін виправити помилку, затягували розгляд протесту. Цим же рішенням суд на підставі матеріалів КРУ визнав градоначальника винним у нецільовому використанні бюджетних коштів, за що його теж покарали «гривнею».

Курортний сезон можуть зірвати проблеми з водопостачанням

Найпроблемніша ситуація з водопостачанням і водовідведенням в Бахчисарайському і Сакському районах, Керчі та Феодосії. Там надто багато оздоровниць роками нехтують рекомендації СЕС підключитися до центральної системи водовідведення й досі користуються вигрібними ямами, заявила заступник головного санітарного лікаря автономії Катерина Серебреннікова. Вона попередила, що й цього року, як і минулого літа, через антисанітарію чимало оздоровниць не відкриються для відпочивальників.

Аварію тепер ліквідують швидко

Уряд автономії нарешті виділив 185 тис. грн. на ліквідацію наслідків масштабної аварії на каналізаційних очисних спорудах у Феодосії. В результаті надзвичайної ситуації вже місяць обмежено водопостачання майже половини населення міста. Тільки на двох околицях і в частині центрального району Феодосії здійснюється куца погодинна подача води, адже в разі збільшення навантажень на каналізаційні очисні споруди можливий потужний викид в акваторію Чорного моря неочищених стічних вод.

«Будіндустрія» виходить із зони газової кризи

Цей потужний Бахчисарайський комбінат переміг у конкурсі екологічних проектів, затверджених Рескомом з охорони довкілля автономії. Там одразу почали будівництво вуглепідготовчого комплексу печей опалювання цементу. В проекті оновлення передбачено всі необхідні природоохоронні заходи, тож після переходу комбінату на вугільне паливо об'єм викидів забруднюючих речовин буде нижчим за нормативи. Водночас підприємство вийде і з газової кризи.

Віктор ХОМЕНКО.

Про солдата, котрий утік додому... лікуватися,

а потім намагався покінчити життя самогубством

ПОДРОБИЦІ ДЛЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Рядового осіннього призову однієї з військових частин, що дислокується в Калинівці на Вінниччині, затримали одразу в день втечі і доставили у військову прокуратуру Вінницького гарнізону.

Довго шукати втікача не довелося, він був удома, у батьків у райцентрі Піщанка Вінницької області. Каже, не встиг навіть маминого борщу з'їсти, як за ним приїхали і забрали назад на службу. Кохана дівчина теж образилася. Телефонувала після того, запитувала, чому не зайшов хоча б на хвилину? Солдат не приховує причину втечі: «У мене спина болить, а ніхто не вірить, хотів з батьками піти в лікарню...».

20-річного Юрія в армію призвали у листопаді минулого року. «За ці місяці я вже тричі лікувався у Вінниці у військовому госпіталі, — каже хлопець. — Мав запалення легенів. Була застуда, висока температура. Цього разу ангіна замучила». Незадовільний стан свого здоров'я юнак пояснює тим, що він з Чорнобильської зони. Народився у Коростені, на другий рік після аварії на ЧАЕС, 6 травня 1988 року. Щоб хоч трохи уберегти дітей від біди (у сім'ї є ще старший син, він хворіє на цукровий діабет), батьки змушені були змінити місце проживання. Переїхали на Вінниччину. Живуть у Піщанці. Батьки вже на пенсії. Юрій після школи навчався у профтехучилищі на газоелектрозварника. Перед армією працював за спеціальністю на одному з підприємств Піщанки. Найбільше хлопця допікає хвороба спини. «Мені лікарі встановили діагноз сколіоз ще в школі, — каже Юрій. — Я про це казав у військкоматі під час проходження медичної комісії. Але все одно написали, що здоровий...».

Юрій служить у такелажній роті. «Простіше сказати, ми — звичайні вантажники, — пояснює хлопець. — У наші обов'язки входить завантажувати ящики з боєприпасами на машини, або переставляти їх із старої тари у нову». За один день, уточнює хлопець, на одного солдата припадає більше двох тонн боєприпасів. Ящики важать від 30 до 100 кілограмів. «Поки я не тягав такий груз, спина так не боліла, а тепер...».

ДОВІДКА

Коментар заступника військового прокурора Вінницького гарнізону Івана КЛИМ'ЮКА:

— Кримінальна відповідальність за самовільне залишення розташування військової частини настає після трьох діб відсутності в частині солдата строкової служби. Для інших військовослужбовців цей термін становить десять діб. Солдата, про якого йдеться, повернули в частину в день втечі. Тому кримінальну справу стосовно нього не порушуватимуть. Його буде притягнуто до дисциплінарної відповідальності. А це — в межах компетенції командира військової частини, де служить солдат. Крім того, ми з'ясуємо у Військово-медичному центрі, чому солдат незадоволений лікуванням. Адже, за його словами, саме це стало причиною втечі.

Після того, як Юрій вилікував у госпіталі ангіну, попросив лікаря, щоб йому обстежили спину. «Мене чомусь завели до невропатолога, — продовжує хлопець. — Я їм кажу, що спина болить, а вони дивляться на мене і мовчать». Така неувага і байдужість переповнили чашу терпіння солдата. «Прапорщику, який приїхав забирати мене з госпіталю, я сказав, що йду в туалет, а насправді вийшов на вулицю і пішов до КПП, — продовжує Юрій. — Вирішив поїхати додому, попросити батьків, щоб завели до лікарні. Все одно мені написали, що ще п'ять днів не можна йти на роботу».

На КПП у Військово-медичному центрі його ніхто не зупинив. «Спочатку я йшов пішки у напрямку автовокзалу, — каже Юрій. — Трохи вагався, їхати додому чи повернутися назад. Недаром кажуть, що здоров'я дорожче за все. Боявся зустріти патрульних. Їх побачив тільки тоді, коли вже автобус від'їхав від автовокзалу».

> Коли матеріал був підготовлений до друку, стало відомо, що солдат-втікач вчинив спробу самогубства.

Після обіду Юрій переступив поріг батьківської хати. Мама й тато не дуже зраділи синові. Їм уже зателефонували з частини і повідомили, що Юрій утік з армії. Солдат каже, що батько їх заспокоїв. «Тато знав, що я їду додому, я йому про це сказав по телефону з автовокзалу, — уточнює Юрій. — То він це передав офіцеру, який дзвонив до батьків. Я навіть маминого борщу не встиг з'їсти, як за мною вже приїхали, — каже Юрій. — Завезли зразу до Військової служби правопорядку. Там я пробув ніч. А наступного дня доставили у військову прокуратуру. Я все пояснив так само, як і вам. Втік тільки тому, щоб показатися лікарям».

Після повернення у частину солдата-втікача призначили незмінним днювальним. З шостої ранку і до десятої вечора не відходить від тумбочки при вході в казарму. «Від того, що весь день на ногах, теж болить спина, — каже хлопець. — Щоправда, мені почали колоти знеболювальні. Щоранку роблять по одному уколу. Від них почуваюся сонним. Може, там є якийсь препарат сонної дії. Після уколу приблизно на дві-три години біль у спині стихає, а потім знов дає про себе знати».

Коли матеріал був підготовлений до друку, стало відомо, що солдат-втікач вчинив спробу самогубства. Сталося це в гарнізонному лазареті Вінницького військово-медичного центру приблизно о 8-й годині 30 хвилин 20 березня ц. р. Як зазначено у довідці лікарів про скоєння спроби суїциду, лезом бритви військовослужбовець здійснив два порізи в ділянці лівого передпліччя. Довжина кожного порізу — сім сантиметрів. На щастя, закривавленого солдата помітила медсестра, йому надали першу допомогу з подальшим лікуванням у хірургічному відділенні. Психіатр Вінницького військово-медичного центру після обстеження встановив такий діагноз: «Ситуативно зумовлений астенно-депресивний розлад. Суїцидальна спроба».

Як нам стало відомо, напередодні солдат-втікач на лікарняному ліжку давав пояснення слідчому Військової служби правопорядку. Дивує те, що командування частини не повідомило про випадок батькам солдата. Принаймні ні в день спроби суїциду, ні у два наступні дні батьки не знали, що сталося з їхнім сином. Ще один приклад того, як в армії приховують від батьків те, що відбувається на службі з їхніми дітьми. Його відправили на обстеження в клініку психіатрії Головного військово-медичного клінічного центру в Києві. Брат солдата повідомив, що зв'язатися з ним по телефону немає можливості, абонент постійно поза зоною досяжності. Під час останньої розмови хлопець просив йому не телефонувати, казав, що сам робитиме це. Повідомив, що їде в Київ на обстеження. Розмова несподівано перервалася.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

«Мить, на яку чекала вісім літ»

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Стою на сцені Київського будинку вчителя. По щоках котяться сльози, а чому я плачу? Важко усвідомити, що настала мить, на яку чекала вісім років, відколи почала брати участь у конкурсі, — в руках я тримаю диплом за перше місце на III етапі IX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика.

Зовсім не вкладається в голові те, що диплом я отримала, навчаючись в Українському фізико-математичному ліцеї Київського національного університету імені Т. Шевченка.

...Тримаю довгожданий диплом, на пакеті з подарунками написано: «Я люблю українську мову». Тільки-но прочитала ці слова, згадала тата, який щоразу, коли їхала на конкурс, повторював: «Бог дав тобі шанс жити на дивовижній землі, в твоєму серці посіяна безцінна зернина любові до рідної мови, не покинь її, а викохай».

У моєму житті були і є люди, які викохали мою зернину. Згадую першу вчительку української мови та літератури Щепан Оксану Миколаївну. Згадую свої сльози, які капали на зошити з не повністю виконаним завданням за 8-й клас (коли я була у 5-му). Саме вона відчиняла мені двері у найдивовижніший світ фразеології, орфографії, лексики та морфології.

Я прагнула відкривати для себе нові світи і після восьмого класу поїхала вчитися до столиці (а до цього часу жила в писанковій Коломиї, що на Івано-Франківщині). Думала, у фізико-математичному ліцеї нікому не буде діла до моїх знань з рідної мови. Але й тут знайшлась людина, котра допомогла знову повірити в свої сили. Порало Наталія Дмитрівна, моя нинішня вчителька з української мови та літератури, із захватом сприйняла те, що я вже сім років до вступу в ліцей беру участь у цьому конкурсі, й дала мені поштовх для руху вперед. Саме її щасливу посмішку я зустріла, коли поверталася зі сцени до свого місця в залі.

Наталія КІШКІНА, учениця 9-го класу.

Київ.

Фото з архіву ліцею.

На знімку: Наталія Кішкіна (ліворуч) і Наталія Порало — щаслива мить після нагородження.

Кримінальну справу стосовно солдата не порушуватимуть

До уваги Генерального прокурора України

Захоплення узбережжя триває

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

«Чому правоохоронці вперто не помічають бід човнового кооперативу «Кварц-Причал», спричинених діями осіб, що вподобали це узбережжя й намагаються знищити кооператив трудівників і ветеранів Керченського склозаводу?», — запитують у колективному листі до редакції наші передплатники. Вони нагадують, що вирішення конфлікту, висвітленого в опублікованій торік статті «Рейдери вчепились у кримський берег», за цей час так і не зрушило з місця. Тож знову прохають захисту від спроб заповзятливих осіб забрати шматок берега.

...Історія цього конфлікту справді давня. Ще 1988 року Керченський міжколгоспний скляний комбінат вирішив створити для своїх працівників човновий кооператив, на підставі того, що трудівникам підприємства було дозволено будівництво скромних елінгів на землі Войковської ради в селі Курортне Ленінського району. 360 робітників на свої особисті кошти побудували човнові гаражі. Їм видали держакт на право постійного використання землі за рішенням Войковської сільради 1996 року, який було зареєстровано у Книзі записів державних актів. На підставі цього 2001 року було створено човновий кооператив, у статуті якого чітко зазначено, що побудовані власниками гаражі належать їм на правах особистої власності.

Спокійне життя закінчилося 2005 року, коли склав повноваження «добровільно, але з незрозумілих причин» колишній голова правління кооперативу. На його місце енергійно претендували не відомі людям нові особи, хоча вони й не були членами кооперативу. Один з таких особливо намагався сподобатися: сам себе представив, запропонував обрати головою правління й змінити статут, сам і підписав протокол. Хоча загальні збори членів кооперативу, як його вищий орган правління, не мали навіть подання про те, що відбулася тоді зміна керівництва, свідчать учасники кооперативу.

Уже у квітні наступного року новий голова почав масово виключати з членів кооперативу людей і забирати човнові гаражі, не спромігшись навіть запросити на загальні збори, де можна виключити людину з членів кооперативу тільки голосуванням і рішенням загальних зборів, зазначають дописувачі.

За словами тих самих членів кооперативу, лише наприкінці 2007 року їм вдалося з'ясувати, що, з'ясовується, уже є статут у новій редакції від 2006 року, затверджений якимсь протоколом, якого ніхто не бачив. Хоча низкою судових рішень було визнано, що протокол від 02.04.06 року частково недійсний і незаконний, однак суди поновлюють людей у члени кооперативу, але гаражі не повертають. «Це стає неможливим ще й тому, що їх, як з'ясувалося, було перепродано вже по декілька разів. З'явилися такі добродії, які роздобули по кілька десятків гаражів і почали хвацько ними торгувати», — свідчать члени кооперативу. А його новий голова вже наполегливо вимагає від них чималих коштів на приватизацію земельної ділянки, хоча ця земля відповідно до законодавства не може бути приватизована в жодному разі. Адже це берегова ділянка в стометровій зоні, та й прикордонна зона. Такі дії дуже скидаються на шахрайство, підказують юристи людям. А ті кажуть, що вже давно самі зрозуміли, «в чиї руки потрапили», тому на багатолюдних зборах кооперативу дружно обрали нового голову й членів правління.

Та, хоч як дивно, «специфічна діяльність альтернативного голови та його помічників» не припиняється понині.

— Результати наших тривалих титанічних зусиль такі малі, що кримінальна справа, яка складається вже із восьми томів, припадає пилом. А нескінченні спори можуть так ні до чого й не призвести. Якщо так триватиме й далі, кооператив збанкрутує. Вся надія на закінчення кримінальної справи й передачу її до суду, — зазначено в листі з кількома сотнями підписів.

— Ми вже неодноразово зверталися зі скаргами в прокуратуру, в міліцію, навіть до Президента України, нині пишемо відкритого листа в Генпрокуратуру про те, що відбувається захоплення кооперативу, розташованого на узбережжі Азовського моря, з метою захопити землю й розпродати, починаючи з 2007 року, — цитуємо останнього листа.

Тільки після публікації в «Голосі України» минулого року було порушено кримінальну справу за фактом надання підробних документів державним органам, попри те, що є конкретна особа, винна в фальсифікації документів і наданні їх державним органам. Між тим, на сьогодні виявлено вже 166 потерпілих, у яких незаконно відібрали човнові гаражі, виключили з членів кооперативу, це майно було продане. Як не дивно, місцеві газети досі рясніють оголошеннями про продаж човнових гаражів «Кварц-Причалу», причому істинні господарі навіть не підозрюють, що їх майно присвоєне й розграбоване.

«Ми відповідально заявляємо, що справжня мета ініціаторів подій навколо човнового кооперативу — в отриманні права власності на земельну ділянку 5,28 га плюс 4,75 га додаткових, без узгодження із загальними зборами кооперативу».

Саме про це ми стомилися писати у всі інстанції, але кримінальну справу не було порушено понині щодо незаконного заволодіння майном громадян, а також спроб здійснити незаконну приватизацію. Порушена кримінальна справа за ст. 358 ч. 5 Кримінального кодексу України органом судового слідства всіляко затягується. Нові епізоди сумнівної діяльності наших опонентів так і не знаходять свого процесуального відтворення в матеріалах кримінальної справи, — зазначають дописувачі. Й прохають посприяти у справедливому вирішенні затяжної справи.

У цій ситуації доводиться процитувати останній абзац торішньої статті, який і нині актуальний. «Залишається додати, що хоч як сумно, кількість подібних випадків неухильно множиться не лише на Південному березі, а й у глибинках Криму. Тому потрібно, щоб держава нарешті повернулася обличчям до аналогічних ситуацій, а громадяни відчули її захист. Адже земля стає дедалі цінніша, а отже, охочих заволодіти нею різними способами менше не стане. А прихоплювати національне надбання не дозволено нікому».

Додамо, що редакція й надалі тримає на контролі цю резонансну справу, подальші перипетії якої оприлюднить обов'язково.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Покараний за правду

Перед нами — доля нашого земляка — простого селянина, що жив кілька десятиріч тому і знайшов у собі мужність протистояти двом могутнім тоталітарним режимам...

Селянин-бунтар

Народився Григорій Ковальов у 1884 році в селянській родині в одному з північних сіл Середино-Будського району. Заробляти собі на життя почав у 16 літ, скуштував нелегкого селянського і шахтарського хліба. Брав участь у Першій світовій, потрапив до німецького полону. Після повернення з чужих країв до рідного села став прихильником економічних перетворень, які проходили під лозунгом «Даєш нове життя!». Зате пізніша поява колгоспів не викликала у Григорія ентузіазму. Швидше, навпаки. Чому?

Зі сторінок куценької кримінальної справи дізнаємося, що «малограмотний селянин-середняк» Григорій Ковальов на початку «великої перебудови радянського села» мав чотири гектари землі, двох коней, дві корови, кілька свиней та овець, а також клуню-п'ятистінку і шаповальню. І на всі пропозиції вступити до колгоспу з дивовижною назвою «3-й вирішальний»(!!!) та задарма віддати нажите тяжкою працею майно, щоразу рішуче відповідав: «Ні!» Щоб пояснити впертому селянинові, хто на селі господар, на початку 30-х Григорія засудили до 3-х місяців примусових робіт "за невиконання заготівлі». Згодом «за невиконання держподатків» вилучили частину землі й забрали половину худоби. Ще за рік сільрада експропріювала сарай, а в 1937 році й клуню. Та Ковальов не хотів перевиховуватися. Мало того: «...Вів агітацію проти колективізації, за злісне невиконання госпполіткампанії був розкуркулений... живе одноосібно, веде агітацію проти партії та уряду», — написано у матеріалах справи.

На яку ж агітацію відважився Ковальов?

«Ви в колгоспі помираєте, неначе мухи. Працюєте не покладаючи рук, а отримуєте по грамині зерна в день», —казав Ковальов одноосельцям і «чистив» на всі заставки владу: «...Коли ж ви вже наїстеся? Позабирали в людей геть усе і все вам мало і мало. Не був у колгоспі й ніколи не буду. Бо колгосп — це пошесть, нещастя...»

Нам, нащадкам тих, хто пережив голод, зрозумілі слова батька п'яти дітей (усі вони, дякувати Богові, вижили в ті лихі роки), сказані ним наприкінці 30-х: «У мене велика сім'я, яку я не в змозі прогодувати на мізерні колгоспні трудодні».

Упертий селянин не лише не хотів носити звання «колгоспник», а ще й жалкував за «чесно забраним» до колгоспу добром: «оскільки свого часу воно дісталося йому важкою працею...» Мало того: «... А місцеву владу називав бандою, яка грабує населення...»

Прогодувати родину не було за що, й Григорій влаштовується лісорубом, адже у 1937 році його борг державі зріс: «недованеженого культзбору — більше 45 рублів, заборгованість по м'ясоподатку у III кварталі становила 41,3 кілограма, трудової гужової тяги — 24 дні...»

Відстоюючи правду, Ковальов не зважав на особи. Так, районному керівництву, як згодом і слідчому, на запитання «Чому ви вперто не виконуєте державні обов'язки й не сплачуєте податки?» Григорій відповів: «Нехай колгосп їх сплачує, а я не буду, бо в мене все відібрали...»

«Уявіть собі, — читаємо в кримінальній справі, — цей відмовник дозволив собі навіть сперечатися з районним прокурором!..»

Упертий селянин не лише не хотів носити звання «колгоспник», а ще й жалкував за «чесно забраним» до колгоспу добром. А місцеву владу називав бандою, яка грабує населення.

Коли Ковальов хотів отримати паспорт і податися з села у пошуках кращої долі, йому відмовили «через несплату податків». Пастка замкнулася. Втім, як свідчать матеріали справи, селянин-бунтівник був не самотній.

Кому мало, тим добавимо...

У 1935 році, приміром, 20 сільських одноосібників у пошуках правди вирішили подати до Наркомфіну, до Києва, колективну скаргу щодо непомірних податків, які довели до зубожіння їхні господарства. Наслідки скарги були сумними. Представник облфінвідділу, який приїхав для «розслідування», сказав: «... Якщо для одноосібників нинішній податок замалий, то на їхнє прохання держава підвищує його для них удвічі».

Однак і це не змусило замовчати Ковальова. «Якби я казав неправду, мене б давно заарештували», — не раз чули від нього односельці. Але тут він помилявся.

Улітку 1937-го, після заборони синові Григорія продати крупу і рибу у сільському магазині, Ковальов-старший сказав і продавцеві, і голові сільради все, що про них думає. «Похабно лаявся», — згодом засвідчить один із них у суді. Керівництво сільради запропонувало селянам «для розслідування поведінки Григорія Ковальова залучити органи НКВС». Таких, що відкрито стали на захист Ковальова на загальних зборах, тоді вже не знайшлося в рідному селі. Кожен боявся розділити його долю.

Того само дня, відразу після зборів, на Ковальова наділи кайдани. А невдовзі звинуватили у контрреволюційній агітації проти колгоспного будівництва й засудили до трьох років позбавлення волі. На судовому засіданні опонували лише ті, хто його розкуркулював. У проханні викликати інших свідків-односельців підсудному було відмовлено. Касаційна скарга, в якій Григорій писав: «Після мого арешту вдома залишилася хвора дружина та п'ятеро дітей, четверо з яких у шкільному віці», була відхилена.

І все ж він вижив та повернувся до рідного села. Але попереду на нього вже чекала війна.

З довідки Стягайлівської сільради Середино-Будського району: «Під час Великої Вітчизняної війни, у 1942 році, Ковальов Григорій Родіонович разом із сином Василем був по-звірячому закатований фашистами. Невдовзі по цьому гітлерівці також розстріляли його доньок — Ганну і Надію...»

Так загинув затятий противник колгоспного ладу, але відданий син свого народу і рідної України, за яку і склав свою бунтівну голову.

У 1990-х роках відповідно до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» вирок стосовно Григорія Ковальова був скасований, а справа закрита за відсутністю складу злочину.

Олеся РАПУТА,
Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

ВІСТІ З РЕГІОНІВ

ЛУГАНЩИНА

Вимушений простій закінчився

Після двомісячної зупинки запрацював цех оцтової кислоти на виробництві «Оргсинтез» ЗАТ «Сєвєродонецьке об'єднання «Азот». Вимушений простій керівники підприємства використовували для проведення капітального ремонту цеху самотужки. Попри економічні та фінансові труднощі, що почалися на «Азоті» з кінця минулого року, северодонецькі хіміки впроваджували сучасні системи менеджменту якості, що відповідають міжнародному стандарту. Змін також зазнають і системи управління виробництвом. На черзі — оцінка підприємства міжнародним сертифікаційним органом.

Навіщо купують кустарні саморятувальники?

Луганська державна гірничотехнічна інспекція разом з 4-м воєнізованим гірничорятувальним загоном і представниками ВАТ «Донецький завод гірничорятувальної апаратури» на шести шахтах регіону виявили 2347 ізолюючих саморятувальників ШСС-1У незаводського виробництва. І таких саморобних апаратів — 23,5 відсотка від наявних. Це далеко не перший випадок, коли вугільні підприємства закуповують неякісну продукцію кустарного виробництва без гарантії експлуатації. Ексклюзивне право на виробництво саморятувальників в Україні має тільки Донецький завод гірничорятувальної апаратури.

Красти, так по-стахановськи

На одній із шахт луганські правоохоронці виявили факт розкрадання вугілля на суму 1,8 мільйона гривень. Посадові особи підприємства незаконно відвантажували продукцію комерційним структурам і фізичним особам. Як установлено перевірками, з травня по листопад минулого року нестача рядового вугілля на шахті становила 5174 тонни. З території підприємства паливо вивозилося приватним автотранспортом без оформлення відповідних документів. Щомісяця зловмисники вносили в облікові документи недостовірні дані, покриваючи нестачу неіснуючим вугіллям. Порушено кримінальну справу.

Податківці знайшли резерви

Великі платники податків Луганщини, яких більше сотні, цього року зменшили свої перекази до держбюджету. Проте з початку 2009 року податкові органи регіону внесли в державну скарбницю на 1,7 мільйона гривень більше, ніж за аналогічний період минулого. За словами начальника управління погашення прострочених податкових зобов'язань місцевої ДПА Тамари Соколової, такого результату місцевим податківцям удалось досягти завдяки реалізації заставного майна на суму близько 24 млн. грн., вилученню готівки з кас підприємств-боржників і застосуванню адміністративного арешту активів боржників. Крім того, до бюджету надійшло 148,5 млн. грн., утогрованих від реалізації безхазяйного та іншого майна, що перейшло у власність держави.

Алла АНТІПОВА.

ПОЛТАВЩИНА

Обираємо «Сім чудес Полтави»

Саме таку назву має конкурс, який стартує в рамках програми «Полтава туристична». Проводиться він згідно з рішенням міськвиконкому. Його мета — обрання найкращої історико-архітектурної пам'ятки міста, сукупності пам'яток, його ландшафтно-природних та історичних куточків. За підсумками інтерактивного голосування визначать сімку найкращих туристсько-екскурсійних об'єктів обласного центру, які включать до путівника. А вибирати полтавцям та гостям міста є з чого — це і Біла Альтанка **(на знімку)**, і архітектурний ансамбль Круглої площі, і тутешній краєзнавчий музей, і Спаська церква, і Каштанова алея, і Свято-Успенський кафедральний собор та чимало інших. Конкурс триватиме до 1 вересня цього року.

У краї вдвічі зросла кількість убивств

З початку року на 30 відсотків почастішали розбій та пограбування, а кількість убивств зросла на 50 відсотків. І хоча більшість тяжких та особливо тяжких злочинів міліція області розкрила (із 24 навмисних убивств 20 розкрито), очільник полтавської міліції Михайло Цимбалюк наголосив на необхідності активізувати проведення заходів з профілактики злочинних проявів.

Валютні позичальники напередодні Дня сміху збираються протестувати

Акцію протесту мають намір провести в останній день березня в обласному центрі. Привід — понад 3,5 тисячі отримувачів валютних кредитів міста стали бідніші вдвічі, не можуть розрахуватися за отримані в кредит автомобілі та квартири. Добре, що хоч комерційні банки припинили відбирати заставлені автівки та житло. Місцеві позичальники валютних кредитів нині намагаються організуватися і згодом пікетувати філію Нацбанку в Полтаві.

«Сьогодні неповернення валютних кредитів становить 15—20 відсотків. І подальша їх виплата проблематична. Філії міських банків видавали кредити в доларах, євро і навіть швейцарських франках, — розповідає керівник обласної філії Громадського антикризового комітету Анатолій Мокрий. — Доларові аукціони, які нині проводять, теж проблеми не розв'язують, бо долари ми купуємо по 8 гривень. Щомісяця власники авто платили 400 доларів. Але в жовтні це було дві тисячі гривень, а сьогодні — 3200. Навіть будучи працездатною людиною та маючи роботу, досить велика частина позичальників не в змозі погашати кредити. Втрати мають бути компенсовані з державного бюджету». Але як у такому разі бути з тими, хто кредити у валюті не брав?

«Житло подешевшало, автомобілі не купують. Відібравши у клієнта квартиру чи машину, фінансисти одразу отримують збитки — адже це майно слід охороняти. В разі конфіскації заставного майна отримувачі кредитів припиняють сплачувати внески», — зазначає співрозмовник. Люди ховають свої автівки від банків — до кращих часів, тим паче що вони застраховані. І таких випадків, коли зникають предмети застави і весь тягар лягає на страхові компанії, — чимало.

Талановитих дітей підтримають... фермери

Понад два роки в області з ініціативи керівництва реалізується проект «Славетні імена Полтавщини». Проект має на меті підтримку талановитих дітей краю, а також зростання їх у дусі патріотизму та любові до рідної землі на прикладі видатних земляків. На зустрічі з головою облдержадміністрації Валерієм Асадчевим керівник Асоціації фермерів та землевласників Полтавської області Микола Горошок заявив про готовність фермерів підтримати проект «Славетні імена Полтавщини». Він особисто пожертвує на цю благородні цілі 12 тисяч гривень, які у формі адресної матеріальної допомоги надійдуть обдарованим дітям, родини яких не мають великих статків і не можуть у повній мірі забезпечити потреби дітей для реалізації їхнього таланту. Крім того, адресну допомогу готові виділити й інші представники фермерських господарств.

Лариса КОБА.
Фото автора.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Тисячі сімей вимагають «автономії»

В Івано-Франківському міськвиконкомі лежить девʼять тисяч заяв від мешканців обласного центру з проханням дати дозвіл на встановлення автономного опалення. Міська влада видачу таких дозволів заборонила. Міський голова Віктор Анушкевичус вважає, що коли «зараз цим людям дати дозволи, то в місті почнеться хаос, роботу теплокомуненерго буде розбалансовано», відключеними від опалення можуть стати садочки, школи, лікарні, і «тоді вся відповідальність ляже на міського голову». Про це він сказав журналістам під час прес-конференції, коментуючи ситуацію.

Віктор Анушкевичус повідомив, що пропонує розробити план, в якому вказати райони, що можуть бути відключені від централізованого опалення. Мешканцям, які проживають у цих районах, дозволи даватимуть, решті — ні. Однак іванофранківці не відступають. «Ми не хочемо жити за графіком «Теплокомуненерго», яке в холодні передзимові дні дожидає настання нормативних умов для подачі тепла в квартири. Тим більше, що не просимо милостиню, а за власні кошти хочемо облаштувати більш-менш нормальне проживання у своїх помешканнях, — пишуть вони у своєму колективному зверненні до міського голови і депутатів. — І чому, маючи так зване централізоване опалення, змушені встановлювати всілякі електроприлади, щоб обігрітися, помитися чи вимити посуд? А останні платіжки за опалення інакше як грабіжницькими не назвеш. Адже 6 гривень 30 копійок за обігрів квадратного метра — це вже занадто!» — обурюються вони.

Свої права заявники погрожують виборювати «через страйки і суди». І нагадують, що вибори не за горами. Хоча передвиборні обіцянки мало чого варті. Адже свого часу й нинішній міський голова обіцяв не перешкоджати людям встановлювати індивідуальне опалення.

Імпортували більше, ніж експортували

Обсяги експорту товарів субʼєктами зовнішньоекономічної діяльності Івано-Франківська у 2008 році становили 199,2 млн. доларів, імпорту — 210,0 млн. доларів. За даними Головного управління статистики в Івано-Франківській області, порівняно з 2007 р. обсяги експорту—імпорту зросли відповідно на 30,4% та в 1,9 разу. Однак відʼємне сальдо зовнішньої торгівлі товарами збереглося і становило 10,8 млн. доларів.

Провідна позиція в зовнішній торгівлі субʼєктів господарювання Івано-Франківська належить країнам Європи (в експорті — 80,1%, в імпорті — 77,6%), у т. ч. країнам ЄС (відповідно 79,8 і 76,5%). На країни СНД припадає лише 8,7% обсягів експорту товарів та 7,9% — імпорту. Найбільшими споживачами товарів, що експортувалися з обласного центру Прикарпаття, були партнери з Італії, Польщі, Чеської Республіки та Туреччини. Основу експортних поставок становили необроблена шкіра, механічне обладнання, машини і механізми, електрообладнання та їх частини, деревина і вироби з неї. На провідних позиціях у структурі імпорту товарів — полімерні матеріали, пластмаси, наземні транспортні засоби (крім залізничних), механічне обладнання, машини і механізми, електрообладнання та їх частини, текстиль та вироби з нього, продукція хімічної та повʼязаних з нею галузей промисловості, некоштовні метали та вироби з них.

Отримати незаконну позику допоміг працівник банку

Працівники управління державної служби боротьби з економічною злочинністю викрили групу людей, котрі незаконно отримали кредит у сумі 700 тисяч гривень. Як зʼясувалося, співзасновник ТзОВ, директор цього товариства та начальник відділу кредитування юридичних осіб банку змовилися, щоб отримати позику за фальшивими документами. Про це повідомила пресслужба МВС України. Прокуратура Івано-Франківська порушила кримінальну справу.

Бухгалтер поцупила в музею 157 тисяч гривень

Набув чинності вирок Коломийського міськрайонного суду Івано-Франківської області стосовно головного бухгалтера Коломийського музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського. Жінка незаконно заволоділа бюджетними коштами в сумі майже 157 тисяч гривень. Співробітники управління СБУ в області встановили, що впродовж 2004—2007 років працівниця підробляла відомості на видачу зарплати (збільшувала розмір своїх доходів на суму зекономлених музеєм коштів із заробітної плати).

Так, у грудні 2006 року жінка зазначила у відомості суму 9886 гривень 95 копійок, хоча фактично нарахована їй зарплата становила 1217 гривень 35 копійок, а у вересні 2007 року — 11016 гривень 06 копійок замість 1016. У суді підсудна визнала провину повністю й відшкодувала завдані музею та державі збитки. Урахувуючи це, суд позбавив її волі на чотири роки, заборонивши обіймати посади, повʼязані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій на підприємствах, в установах, організаціях всіх форм власності протягом трьох років.

Влада порозумілася з банками, підприємцями та громадянами

В Івано-Франківській області підписано меморандум порозуміння щодо спільних дій влади, банківських установ, підприємств та громадян для запобігання негативним наслідкам фінансово-економічної кризи.

Згідно з документом, банки, що підписалися під документом, зобовʼязалися не підвищувати відсоткові ставки за вже отриманими кредитами; не вдаватися до послуг колекторських компаній; не вилучати майно боржників за умови погашення ними не менш як 50% суми кредитних зобовʼязань.

Також меморандум передбачає можливість пролонгації кредитів та кредитні канікули. Зі свого боку громадські обʼєднання підприємців і громадян мають дотримуватися угод із банками, звертатися до них при виникненні фінансових проблем, не допускати скорочення робочих місць. ОДА ж бере на себе роль посередника при виникненні проблемних питань, надаватиме інформаційно-правову допомогу підприємцям тощо.

Термін дії документа — три місяці. Нині його підписали уповноважені особи ВАТ «Плюс-банк» —єдиного банку, зареєстрованого на Прикарпатті, та 16 із 64 філій банківських установ, що діють у регіоні.

Посади калину біля хати

Майже 3,5 тисячі гектарів молодого лісу зʼявиться на Прикарпатті весною цього року. Ще на 100 га землі працівники держлісгоспів створять захисні лісові насадження. Задля цього в лісових розсадниках уже вирощено 6,5 млн. штук сіянців. Населення теж може придбати в держлісгоспах посадковий матеріал для озеленення своїх садиб, дач та населених пунктів. У переліку з 97 найменувань — саджанці айви, барбарису, верби, гібіскусу, глоду, горіха, горобини, кизилу, липи, магнолії, самшиту, туї тощо. Наприклад, саджанець вишні коштує 5, бузку — 6, каштану їстівного — 25, жасмину — 10, гінкго дволопатевого — 45—60 гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

На Полтавщині неповернення валютних кредитів становить 15—20 відсотків

ОГОЛОШЕННЯ

До уваги акціонерів
Закритого акціонерного товариства
"Страхова компанія "АЕЛІТА"
(код ЄДРПОУ 31351587)
ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Закрите акціонерне товариство "Страхова компанія "АЕЛІТА" (далі - Товариство) повідомляє про доповнення порядку денного чергових загальних зборів акціонерів Товариства, які відбудуться 07 квітня 2009 року о 17:00 за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б, наступним питанням:

"10). Про попереднє схвалення значних правочинів, що вчинятимуться Товариством, та надання повноважень голові правління Товариства на укладання значних правочинів.".

Ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним чергових загальних зборів акціонерів, Товариства можливо за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б.

Телефон/факс для довідок: (044) 235-70-87, 288-17-96.

«НАСК «Оранта» повідомляє, що у зв'язку із втратою вважати недійсними спеціальні знаки державного зразка (стікери): СІ/515210, СІ/515211, СІ/515212, СІ/515214.

Постановою Господарського суду Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) від 16.12.2008 року по справі № 7/27 визнано банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Филенківське» (38810, Полтавська область, Чутівський район, с. Филенкове, вул. Шкільна, 1, ідент. код 30864327) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Болтіка Сергія Михайловича (ліцензія АВ № 347077 від 02.07.2007 року, адреса: а/с 1841, м. Полтава-7, 36007).

Постановою господарського суду Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) від 10.03.2009 року по справі № 7/10 визнано банкрутом сільськогосподарський виробничий кооператив «Червона зірка»(с. Новоаврамівка, Хорольський район, Полтавська область, код ЄДРПОУ 03770282) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гриценка Івана Павловича (ліцензія серія АВ № 081011 від 04.05.2006 року, адреса: а/с 1841, м. Полтава-7, 36007). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 17.02.2009 року у справі № 44/34-б МПФ «Бескид» (юридична адреса: 03186, м. Київ, б-р Чоколовський, 27-б, ЄДРПОУ 21564066) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АВ № 307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв.49).

Ухвалою Господарського суду АРК (95003, м. Сімферополь, вул/ Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 05.03.2009 р. у справі № 2-17/931-2009 була введена процедура розпорядження майном Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «ім. Ю. А. Гагаріна» (96123, АР Крим, Джанкойський район, с. Єрмаково, вул. Гагаріна, 3). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Швайкіна В. В., ліцензія серії АВ № 158402 (АР Крим, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 41/2, кв. 4). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 41/2, кв. 4.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушено провадження у справі №50/90 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Українська скляна лінія» (01042, м. Київ, вул. Саперне поле, 26-А, код ЄДРПОУ 34415001, п/р 260070526002894 у філії «Розрахунковий центр» Приватбанку м. Києва, МФО 320649) та введено мораторій. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Омельченка Ігоря Григоровича (ліцензія серія АВ № 347322 від 06.12.2007 р., поштова адреса: 03150, м. Київ, а/с 300). Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника та заяви осіб бажаючих прийняти участь у санації приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Черкаської області від 12 квітня 2007 р. по справі № 14/1700 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Угловатське» (Черкаська область, Христинівський район, с. Угловатка, код ЄДРПОУ 03794532) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку передбаченому ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка В. М. (ліцензія АВ №216860 від 24 березня 2005 р.). Адреса: 18028, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19; тел.: (0472) 56-06-95. Ліквідатор проводить пошук всіх кредиторів по справі № 14/1700.

В порядку ч. 2 ст. 43 ЗУ "Про господарські товариства", щодо внесення додаткових питань до порядку денного Загальних зборів акціонерів ЗАТ "Студія "Європа Плюс Україна", повідомляємо:

Загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства "Студія "Європа Плюс Україна" (далі - Товариство) відбудуться "21" квітня 2009 року о 10:00 год. за адресою: 04080, Україна, м. Київ, вул. Фрунзе, 39, 5-й поверх.

Порядок денний :

1. Про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2008 рік та основні напрямки розвитку на 2009 рік.
2. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2008 рік.
3. Затвердження звіту Ревізійної комісії Товариства за 2008 рік.
4. Визначення порядку розподілу прибутку Товариства за підсумками роботи у 2008 році та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2009 рік.
5. Про зміну реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Студія Європа Плюс Україна" (тис. грн.)

Найменування показника	2007 рік	2008 рік
Усього активів	3705	2381,7
Основні засоби	255,3	303,1
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	66,2	7,0
Сумарна дебіторська заборгованість	2684,7	1396,0
Грошові кошти та їх еквіваленти	478,3	227,0
Нерозподілений прибуток	-883,3	- 2897,1
Власний капітал	-708,3	-2722,1
Статутний капітал	175,0	175,0
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	4413,3	5037,9
Чистий прибуток (збиток)	-986,2	- 2013,8
Середньорічна кількість акцій (шт.)	100	100
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	27	27

Реєстрація акціонерів та їхніх представників для участі в загальних зборах акціонерів відбудеться "21" квітня 2009 року з 9:30 год. до 9:50 год., за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та довіреність на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлену згідно з вимогами чинного законодавства.

З документами, пов'язаними з порядком денним зборів, акціонери можуть ознайомитись за адресою: м. Київ, вул. Фрунзе, 39, 5-й поверх. Телефон для довідок: 8 (044) 502-00-21 (вн. 7162)

Постановою Господарського суду Донецької області від 17 березня 2009 року по справі № 45/22б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агротехсервіс» (87123, Донецька область, Тельманівський район, с. Гранітне, вул. Ворошилова, 5, код ЄДРПОУ 31414309) та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців - до 17.09.2009 р. Ліквідатором по справі № 45/22б призначено арбітражного керуючого - Руденок Юлію Олександрівну (ліцензія серія АВ № 456341, видана 04.02.2009 р., адреса: м. Донецьк, вул. Саврасова, б. 27-а). Письмові заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

До відома громадськості

Міське комунальне підприємство «Хмельницьктеплокомуненерго», яке знаходиться за адресою: м. Хмельницький, вул. Пересипкіна, 5, тел./факс: 8-0382-700-635, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з комбінованого виробництва теплової та електричної енергії за місцем здійснення заявленої діяльності (м. Хмельницький, котельні по вул. М. Рибалка, 32; вул. Свободи, 44; вул. Майборського, 5; просп. Миру, 99/101; вул. Водопровідна, 48; вул. Зарічанська, 30; вул. Гречка, 10/1 та вул. Кам'янецька, 46/1).

Постановою Господарського суду Рівненської області від 25 лютого 2009 року по справі № 9/5 ЗАТ «Боремельський завод продовольчих товарів» (код ЄДРПОУ 31259427, с. Боремель, Демидівський район, Рівненська обл., 35210) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія серії АБ № 176236, 33001, м. Рівне, вул. Фруктова, 4/1).

Ліквідаційна комісія Товариства з обмеженою відповідальністю «Техексперт» (код ЄДРПОУ 32843081, м. Українка, просп. Дніпровський, буд. 4, кв. 55) на підставі протоколу зборів учасників від 16.03.2009 р. оголошує про ліквідацію товариства. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дати публікації даного оголошення за адресою: 03143, м. Київ-143, а/с № 6.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 7/176-Б визнано банкрутом приватне підприємство «Гамаюн», м. Луцьк, код 13350049 (43000, м. Луцьк, пр. Волі, 9).

Ліквідатором приватного підприємства «Гамаюн», м. Луцьк призначити Іщука Олександра Валерійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 09.10.2007 р. № 216-50-17/2963, серія АВ № 347258, код 3098107751).

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/146/41-Б визнано банкрутом приватне підприємство «Кур'єрська служба «ОСА», м. Луцьк, код 33731688 (43000, м. Луцьк, пр. Перемоги, 10/60).

Ліквідатором приватного підприємства «Кур'єрська служба «ОСА» м. Луцьк призначити Іщука Олександра Валерійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 09.10.2007 р. № 216-50-17\2963, серія АВ № 347258, код 3098107751).

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 8/26-Б визнано банкрутом кредитну спілку «Західінком», м. Луцьк, код 23252901 (43000, м. Луцьк, пр. Перемоги, 15).

Ліквідатором кредитної спілки «Західінком «, м. Луцьк призначити Темчишина Володимира Петровича (ліцензія Мінекономіки України № 158360 від 27.11.2006 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

Славутський міськрайонний суд Хмельницької області викликає в судове засідання Мердемшаєва Артура Павловича, жителя села Бесідки по вул. Шевченко, 86, Славутського району Хмельницької області, як відповідача по цивільній справі за позовом Терентьєва Євгенія Васильовича до Мердемшаєва Артура Правловича про стягнення суми боргу, 03.04.2009 року на 12 годину 00 хвилин.

Слухання справи відбудеться в приміщенні Славутського міськрайонного суду Хмельницької області за адресою: м. Славута, вул. Миру, 16.

Славутський міськрайонний суд Хмельницької області пропонує Мердемшаєву Артуру Павловичу надати усі наявні у нього докази та заперечення по позову.

В разі неявки, справа буде розглянута у відсутності відповідача.

Про причини неявки відповідач повинен повідомити суд.

ТОВ «КУА «РЕСПЕКТ», код 34430826, зареєстроване Шевченківською РДА м. Києва 13.06.2006 р. за адресою: м. Київ, вул. Маршала Рибалка, 11, повідомляє про свою ліквідацію. Протокол засновників ТОВ «КУА «РЕСПЕКТ» № 5 від 17.03.2009 р. Головою ліквідаційної комісії призначено Гречкосія Ігоря Миколайовича. Претензії кредиторів приймаються за тел.: 234-38-02.

Господарським судом АРК (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/пров. Річний, 29/11) порушено провадження у справі № 2-12/550-2009 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Трейд-Лідер» (код ЄДРПОУ 33385998), що розташоване за адресою: 98612, Автономна Республіка Крим, м. Ялта, вул. Кривошти, 19, кв. 48. Розпорядником майна призначено Єрьоменко Г. В., ліцензія АВ №307253 від 26.07.2007 р. (95000, м. Сімферополь, проспект Перемоги, 76, кв. 155). Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 17.03.2009 р. по справі № 7 /219-Б Закрите акціонерне товариство «Харчовик» (Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський, вул. Індустріальна, 3, код ЄДРПОУ 32843998), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дейнеку М. І. (Ліцензія АВ № 347240 від 08.10.2007 р., м. Хмельницький, вул. Хотовицького, 8, кв. 120).

Представництво «Джей Ей Джет Чартер Сентрал Юереп Лімітед», код ЄДРПОУ 26602009, оголошує про припинення діяльності у зв'язку з ліквідацією. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення. Адреса представництва: 03038, м. Київ, вул. М. Грінченка, 4, телефон: 390 59 75.

Постановою господарського суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 02.02.09 № 10/7-09 визнано банкрутом ПП «Вінтара» (Вінницька обл., Крижопільський район, смт. Крижопіль, вул. Куйбишева, 101, код ЄДРПОУ 25494813). Ліквідатором по справі призначено Крижопільську МДПІ, адреса: Вінницька область, смт Крижопіль, вул. Піонерська, 30, тел. 80434026734. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/Річна, 29/11) ухвалою від 20.01.2009р. у справі №2-19/10819-2008 відкрив відносно Житлово-комунальної служби Льговської сільської ради (АРК, Кіровський район, с. Льговське, вул. Мічуріна, 52, код ЄДРПОУ 31710142) судову процедуру банкрутства - санацію у відповідності до ст. 53 Закону України про банкрутство. Керуючим санації призначено Солянкіна Олега Анатолійовича, ухвалою від 05.03.2009р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стоцького П.В. (ліцензія АБ №216827, м. Сімферополь, вул. Набережна, 83-а, кв. 37). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) постановою від 05.03.2009 р. по справі №Б18/023-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Паритет-Комфорт» (код ЄДРПОУ 33078126; місцезнаходження: 08150, Київська обл., Києво-Святошинський р-н, м. Боярка, вул. Лінійна, 32; п/р 26002033400 в ВАТ АБ «Банк «Український капітал», МФО 320371). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія: серія АВ №158448 від 29.11.2006 р.). Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня публікації оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

25 березня в Національній Опері України відбудеться концерт із творів грецьких композиторів

В рамках XVII Міжнародного фестивалю «Прем'єри сезону» студенти–глієрівці дадуть концерт «Молоді виконавці — композиторам України»

(Запізнілі літературні нотатки на полях)

Феміністки: велика

(ЗАКІНЧЕННЯ. ДИВ. «ГОЛОС УКРАЇНИ» № 204 ЗА 25 ЖОВТНЯ)

...Після перших криків новонародженого вона (жінка), нарешті, дочекалася того дня, коли він почне нагороджувати її тими цінностями, якими не зміг її обдарувати його батько. Вона вже забула про те, як відважувала йому потиличники і напувала ліками, той, кого вона виносила у своїй утробі, став тепер одним із напівбогів, які правлять світом і долею жінки. Тепер він їде славити материнство, захищати її від брутальності чоловіка, помститися за неї коханцям, яких вона мала, він буде її визволителем і рятівником. У його присутності вона знову стане поводитися вільно, як дівчисько, що очікує на Прекрасного Принца. Вона мріє, як гулятиме з ним під ручку, елегантна, ще чарівна, в ролі «старшої сестри». Вона захоплюється ним — і тоді, коли він їй докучає, і тоді, коли поводиться брутально, і коли він веселий і шанобливий; з гордою покірністю вона визнає чоловічу вищість того, кого носила у своїй утробі. Якою мірою можна вважати ці почуття кровозмішенням? Коли жінка, репрезентуючи себе, покірно горнеться до свого сина, то слова «старша сестра» звучать соромливою двозначністю. Коли вона спить або стежить за собою, мрії часто заносять її занадто далеко. Але я вже говорила (йдеться про мадам Бовуар. — **В. Ю.**), що мрії, польоти в хмарах не повинні виражати прагнення, приховане за реальним учинком: часто вони задовольняють самі себе, вони є вчинене бажання, яке вимагає лише уявного, бажаного задоволення бажань. Коли мати грає таким чи більш-менш прихованим чином, вбачаючи у своєму синові коханця, йдеться не тільки про гру. Еротики, чесно кажучи, у відносинах цієї пари дуже мало. Але це все-таки пара; із найглибшої жіночності мати вітає у своєму сині вільного чоловіка. Вона знову відгукується на його ласку з такою самовіддачею, як закохана, і, жертвуючи собою, сподівається бути звеличеною, як богиня. Щоб стати цією пречистою богородицею, закохана покладається цілком на волю коханця; вона великодушно бере на себе ризик; розплата — то її турбота. Мати вважає, що вона здобула священне право заради єдиного факту — народження дитини.

Вона чекає, що син її впізнає в ній себе, і дивиться на нього, як на своє творіння, своє благо. Вона менш вимоглива як коханка, бо лицемірно ніжніша. Прикрасивши плоть, вона приймає життя з його вчинками, справами, порядністю. Вихваляючи своє чадо, вона тим самим піднімає до небес власне себе.

...Мати ніколи не знає спокою. «Ти втомишся, занедужаєш, скуштуєш лиха», — гуде вона йому на вухо. Але дуже добре розуміє, що просто жити — цього замало, інакше навіщо тоді його було родити? Вона більше за інших стурбована, якщо він ледачий чи боягузливий... От чому мати, навіть якщо занадто вже пишається своїм сином, все одно залишається незадоволеної. «Але народження дітей — то смерть батьків». Ця істина в наш час здобува найжорстокішу силу.

8.

Адам був першою пробою Бога. Удосконаливши його, Бог створив Єву

...«Коли жінка любить, вона повинна забути про себе. Без хазяїна жінка — розсипаний букет»... Жінка швидко доходить висновку, що багато хто з представників сильної статі — це жалюгідні приземлені тварини. Коли вони бачать найменший шанс врятувати свою гідність, нікчемне життя, то відразу хапаються за нього... Психоаналітики запевняють, що жінка у своєму коханці шукає риси свого батька. Жінка почувається щасливою, коли коханець називає її маленькою дівчинкою, улюбленим дитятком.

...Створена після Адама, жінка є, можливо, вторинною особиною. Так кажуть одні. Інші ж, навпаки, доводять, що Адам був першою пробою Бога: удосконаливши його, Бог створив Єву; нехай мозок жінки менший за абсолютною величиною, натомість більший стосовно маси тіла. А дехто вважає: Христос став схожим на людину, можливо, завдяки смиренності. Але кожний аргумент викликає контраргумент, і найчастіше обида — бездоказові і фальшиві... Жінка? Просто визначити, говорять аматори спрощених формул: це насамперед матка і яєчники. Одне слово, самка. В устах чоловіка слово «самка» звучить як образа.

Але чоловік пишається, коли йому кажуть: «Оце самець!» У природі самець і самка не завжди чітко розмежовуються. А нерідко їх і зовсім важко роздвоїти, як не можна роздвоїти їхньої функції: таке, наприклад, ми бачимо в риб. Однак загалом і, зокрема, у високорозвинених тварин ці дві статі являють два різних аспекти життя певного виду.

У найдавніших космогоніях цей елемент нерідко мав одночасно чоловічу і жіночу сутність: так, у вавилонян Океан і Море — двоїсте значення космічного хаосу. Роль Жінки зросла, і вона майже цілком захопила сферу, дотепер, для неї недоступну... Поступово, як в ідеальному, так і в практичному житті узяв гору чоловічий принцип. Коло жінки — це обов'язки дітородіння. Християнська ідеологія всіляко сприяла її покріпаченню. Вустами апостола Павла стверджується єврейська традиція — антифеміністична. «Не чоловіка зробили з жінки, а жінку з чоловіка». І в іншому місці: «Як Церква покірна перед Христом, так і жінка зобов'язана в усьому скорятися своєму чоловікові». У релігії, котра проклинає плоть, жінка виступає перед світом як найголовніша диявольська спокуса... Згодом для лицаря кінь був дорожчий за даму серця. Вийшовши заміж за раба, жінка виносила собі смертний вирок: батьки мали право вбити дочку...

Італійський ренесанс — епоха індивідуалізму — благотворно позначився на розвитку особистостей обох статей... Разом з чоловіками жінки взяли в руки зброю: так, дружина Джироламо Ріаріо боролася за волю Форлі; Іполіта Фіораменті командувала військами герцога Міланського і під час облоги Павії вивела на фортифікаційний вал знатних дам. Обороняючи своє місто від Монлюка, мешканки Сієни організували три військові загони по три тисячі жінок у кожнім; командували також жінки. Італійки прославилися і в царині культури. Серед них — Ізара Ногара, Вероніка Гамбара, Гаспара Стампара, Вікторія Колона, подруга Мікеланджело, і Лукреція Торнабуоні, мати Лоренцо і Джуліо Медічі (вона склала гімни на честь Іоанна Хрестителя і Богоматері).

Але шанси жінок усюди, у порівнянні з чоловічими, були нерівні. «Жінки живуть, як сови, і вмирають, як хробаки», — писала леді Вінгілсі, бездітна дворянка, і відразу ж наштовхнулася на скандал. Це було XVII століття.

Можна було сподіватися, що Французька революція змінить долю жінок. Здійснювали її, однак, винятково чоловіки.

Нова Зеландія надала жінці права в повному обсязі 1893 року, Австралія зробила це 1908-го. В Англії, Америці досягти перемоги було важче... У Росії феміністський рух розгорнувся наприкінці XIX ст. Студентки з інтелігенції, віддані справі революції, «пішли в народ». У 1878 році Віра Засулич убила горезвісного Трепова... У першій Думі було створено парламентську групу, котра відстоювала права жінок. У березні 1917-го, з нагоди Міжнародного жіночого свята, вони вийшли на вулиці Санкт-Петербурга, вимагаючи хліба, миру і повернення з війни чоловіків. Вони були серед учасників жовтневого перевороту... Важко сказати, яким було становище жінки в СРСР: свідчення дуже суперечливі та емоційні... (Читачі мають зважити, що пані де Бовуар — француженка. — Пер.) На сесії ООН було проголошено, що рівноправність двох статей визнана усіма державами...

9.

Міфи

Даліла і Юдиф, Аспазія і Лукреція, Пандора й Афіна; жінка — це Єва і Діва Марія водночас. Жінка — ідол, послушниця, джерело життя, володарка пітьми. Вона — основний рубіж істини; вона — хитрість, теревені і придумка всього випадкового; вона — цілителька і чарівниця; вона — чоловіча дичина, здобич; вона ж — його загибель; вона — все те, що не він, але чим він хоче володіти; вона — його заперечення і зміст його життя. «Бути жінкою, — пише Кьєркегор в «Етапах життєвого шляху», — це щось таке дивне, таке заплутане, таке складне, що жодний предикат (у логіці — поняття, що визначає предмет судження — суб'єкт і розкриває його зміст. — **Пер.**) не може це виразити, а якщо ужити всі ті численні предикати, що їх хочеться ужити, вони будуть настільки суперечливі, що витримати це може тільки жінка»... Чоловік захищається від жінки, оскільки вона — замутнене джерело світла і тривожне відродження природи. Однак саме в такій іпостасі вона дає можливість суспільству, яке відділилося від космосу і богів, підтримувати з ними зв'язок. Вона й досі забезпечує родючість полів у бедуїнів, ірокезів. У Древній Греції вона чула підземні голоси. Вона вловлювала мову вітру і дерев... Її вустами розмовляють боги і померлі... «Жінка — це поле, а чоловік — насіння», — кажуть Закони Ману... Деякі первісні чоловіки погоджувалися одружитися тільки з тією жінкою, котра уже стала матір'ю, довівши в такий спосіб свою родючість.

Цікаві мотиви дефлорації — вони містичні. За уявленнями деяких народів, у піхві дівчини ховається змія, вона вкусить чоловіка в ту мить, коли він розірве пліву незайманості... Водночас деякі народності не надають дефлорації жодного значення. У тубільців, описаних Малиновським (учений-мандрівник. — **Пер.**), серед дівчаток взагалі не знайдеш непорочних, бо їм змалечку не забороняють сексуальні ігри. Мати, старша сестра чи просто літня жінка протягом її дитинства розширюють дівочу піхву... У деяких племен дівчину, котра досягла статевої зрілості, витягали за село і за допомогою жахливих інструментів позбавляли її невинності або ґвалтували. Траплялося, що таку дівчину віддавали чужоземцям, вони і позбавляли її невинності, нерідко заражаючи при цьому хворобами. У деяких первісних народів жінки мали право в дні, коли обробляли город, грубо ґвалтувати будь-якого незнайомця, що наважився повернути до села. Хоч як це парадоксально, але саме християнство проголосило до певної міри рівноправність чоловіка і жінки. Воно не поважає в жінці плоть, але якщо вона відречеться від себе як від плоті — стане нарівні з чоловіком... Христос — Бог; але над усіма людьми панує жінка — Богоматір...

В епоху Середньовіччя створюється досконалий образ жінки, котрий подобається чоловікам і прославляється, — це образ Матері Христа. Вона — постать, протилежна грішниці Єві. Вона давить ногою змія. Вона — посередниця у справі порятунку, як Єва була посередницею в справі прокляття. Жінка була не зовсім у своєму сутньому бутті як Мати; тому її необхід-

но підкорити саме в материнській суті. Сутність Марії має особливу непривабливу цінність: та, через кого було викуплено плоть, сама безтілесна; ніхто її не займав, ніхто нею не оволодів. Азіатська Верховна Матір тане злякалася і нікому нічого не сказала, сподіваючись, що вранці все минеться... За чотири тижні все повторилося. Намагаючись не привертати уваги домашніх, я пішла в певну кімнату і поклала свої трусики до кошика... Тільки-но повернулася, зайшла матуся: вогось хлоп'ячого настрою, округлилися, і всім своїм єством я відчула трепетне бажання. Це був поклик, він сидів у мені, і я розуміла його. Я не могла спати ночами, крутилася з боку на бік, сповнена солодкої муки і тривоги», — згадує Айседора Дункан у книзі «Моє життя».

книга для прочитання

кож не мала чоловіка: вона зачала світ і сама панувала над ним.

10.

Ганьба чи святість?!

Виходить, Марія не спізнала ганьби, пов'язаної з сексуальністю. Але її славлять лише тому, що вона приймає підлеглу роль, призначену їй. «Я служителька Господня». Вперше в історії людства мати опускається на коліна перед сином. І саме в цьому культі Марії закладена думка про найвидатнішу перемогу чоловіків — це реабілітація жінки через її останню поразку... На землі більше немає місця чаклунству: єдиний цар — Бог. Безкінечна природа — це зло, але воно безсиле перед лицем благодаті. Материнство як природний феномен не дає жодної влади. Жінці, якщо вона намагається здолати природний гріх, залишається лише схилитися перед Богом... За святою Матір'ю юрмиться ціла когорта добрих чаклунок, які віддають у служіння чоловікам соки трав і сонячні проминчики: бабусі, літні жінки з очима, сповненими добром, черниці з чуйним серцем, сестри милосердя, медичні сестри з чудодійними руками, коханка — така, про яку мріяв Верлен:

Де ті утішниці, із ласкою й теплом,
Що знають нас до дна, нічим не кривдять,
І часто, як дітей, цілують нас в чоло?

Оскільки жінка — субстанція поетичної творчості чоловіка, природно, що вона постане перед ним як його натхненниця.

Музи — то жінки. Муза — посередниця між творцем і природними джерелами, з яких він черпає натхнення... Творець уявляє собі, що жінка говорить з ним від імені всіх цінностей. Жінка змушує чоловіка мріяти, хоча сама думає про спокійну тишу, про юшку в горщику. Їй кажуть про душу, але ж вона всього-на-всього — тіло. Жінка, кажуть, здебільшого придумана чоловіком. От чому жінка — дворушна і несе в собі чимало розчарувань. Вона — все те, до чого закликає чоловіка, і всі те, чого він не досягає.

11.

Виховання

...Жінка — це Спляча красуня, Білосніжка; та, яка приймає і терпить. У піснях, казках молодець відважно пускається в шлях на пошуки жінки. Він перемагає драконів, б'ється з велетнями. А її замкнули на замок у палаці, садку, у світлиці, вона — полонена, вона чекає. «Одного чудового дня прийде мій принц...»

«Зовсім маленькою я мріяла викликати ніжність у чоловіків, хотіла, щоб вони мене рятували, мріяла вмерти в них на руках», — пише мадам де Ноайль. Приклад таких мрій дівчат: «Семирічною, не знаю, з якого ребра, — пише в «Чорному млині» Марія ле Гардуен, — я змайструвала свого чоловіка. Він був високий, худий, дуже молодий, одягнений у чорне атласне вбрання з довгими, аж до землі, рукавами... Я назвала його...»

Як бачите, у досить ранньому віці дівчинка мріє про любов. Пояснення дорослих не знімають напруги. «Коли мені розповіли про сексуальні стосунки між чоловіком і жінкою, я сказала, що цього не може бути».

...Дівчинка 12-13 років переживає особливий період. Він, цей період, пов'язаний з істотними змінами, які викликають занепокоєння і невдоволення всім... Дитина раптом починає соромитися свого оголеного тіла — навіть перед сестрами і матір'ю. «Тринадцятирічною я ходила без панчіх, у короткому платтячку. Якийсь чоловік, посміхаючись, пройшовся весело і невимушено стосовно моїх гладеньких опуклостей. Наступного дня мама звеліла мені надягти панчохи і подовжила сукню. Але той факт, що хтось звернув на мене увагу, залишив незабутнє враження», — зізнається одна жінка.

...«Я роздягалася якось увечері і зрозуміла, що зі мною не все гаразд. Алена хотіла мені все пояснити. Але тут до нас зазирнула сестра. Вона забула постукати у двері. І я спалахнула гнівом, хотіла, щоб вона обов'язково переді мною вибачилася... Спокійне мамине обличчя світилося радістю. Коли вона пішла, я зовсім засумувала».

...«Я скам'яніла, вражена, коли в неповних дванадцять років побачила в себе «ту кров». Мати холодно сказала, що відтепер це буде повторюватися щомісяця»... «Мама не займалася моїм сексуальним вихованням. У неї самої менструальний цикл почався десь у дев'ятнадцять років, і вона, боячись прочуханки, закопала брудний одяг у полі».

Якщо дівчинка стає жінкою в 13-16 років, то хлопчик досягає зрілості не раніш як у 15-16 років. Сексуальні відносини з хлопчиками спричинюює лише якийсь інтерес. Аж от зненацька дівчинку починає охоплювати хвилювання, вона не впізнає себе. Розвивається чутливість ерогенних зон, їх стає так багато, що усе своє тіло жінка уже вважає ерогенним: звичайні пестощі, невинні поцілунки, звичайні дотики лікаря, перукаря, дружнє торкання волосся — все збуджує. Вона свідомо шукає цього хвилювання в іграх, в обіймах партнера, танцюючи під добродушним оком своєї матері, вона відчуває незрозуміле хвилювання. Хоч би як її оберігали-сторожили, вона не зможе уникнути першого досвіду. Часто залишення батькового друга, дядька, кузена, не кажучи вже про діда чи батька, зовсім не так безневинні, як здається матусям. Часто-густо педагог, священик, лікар поводяться занадто вільно. Стекель вважає, що, серед інших, дідусі бувають особливо небезпечні.

«Одна молода дівчина згадує, яке потрясіння пережила в 8 чи 10 років, коли її дід, 70-літній стариган, став обмацувати її статеві органи. Він посадив її на коліна і застромив палець між ніг. Дівчинка заціпеніла з жаху, однак ніколи не насмілилася розповісти про це. Після того, що сталося, все, що стосувалося сексу, лякало її». «Не кажи дурниць. Чим забита твоя голова!» — чує нерідко у відповідь на скарги бідне дитя. «Коли мені виповнилося дванадцять років, я захворіла на ангіну. Знайомого лікаря попросили мене оглянути. Він сидів біля ліжка і раптом шаснув рукою під ковдру, ледве не торкнувся «того самого місця». Я підхопилася з лементом: «Як вам не соромно!» Прибігла мати, лікар страшенно розгубився і пробурмотів, що я маленька негідниця і що він лише хотів вщипнути мене за ногу. Мене змусили просити в його пробачення. Потім, коли в мене почалася менструація і батько якось побачив мої закривавлені трусики, відбулася жахлива сцена. Чому він, завжди чистий мужчина, «має жити серед цих брудних жінок!»

Покалічена, осоромлена, розгублена, без вини винувата — такою часто йде вона у своє майбутнє.

12.

Вічні утіхи

...Коли жінка вперше зустрічається з чоловіком, її еротична зона залежить від багатьох обставин. Це неправда, коли кажуть, ніби жінка, котра не спізнала фізичної любові, не відчуває бажання і лише чоловік збуджує її сексуальність. Насправді, як у чоловіків бажання нерідке пробуджується під час контакту з жінкою, так і більшість молодих дівчат палко прагнуть пестощів іще до того, коли чоловіча рука торкнеться до них.

«Мої худі плечі, руки, ноги, котрі ще недавно додавали мені при ходьбі якогось хлоп'ячого...

От розповідь однієї молодої жінки про себе:

«Я почала відчайдушно фліртувати. Мені захотілося «полоскотати собі нерви». Велика аматорка танців, я, танцюючи, закривала очі, щоб думати цілком про насолоду. Чуттєвість долала сором'язливість. Протягом першого року я танцювала з задоволенням. Я звикла до сну, полюбила сон і щодня займалася мастурбацією, нерідко навіть цілу годину. Мастурбувала до такої міри, до такої знемоги, що вкривалася потом і, знесилена, знову засинала. У ці хвилини я жадала будь-кого і віддалася б тому, хто побажав би вдовольнити мене. Я не шукала особистість, мені потрібний був просто чоловік» (Стекель. «Фригідна жінка»).

У книзі III своїх «Досвідів» (розділ V) Монтень пише: «Ми добре знаємо з власного досвіду, що вони (Жінки. — **В. Ю.**) незрівнянно більш ненаситні й пристрасні, аніж ми — тут і порівнювати нічого! На доказ ми можемо навести

слова того жерця з далекого минулого, який перетворювався раз на жінку, раз на чоловіка. Крім того, з їхніх власних вуст ми почули схвальні відгуки про римських імператора та імператрицю, котрі жили в різні часи, але були однаково прославлені як неперевершені майстри любовних утіх: за одну тільки ніч він позбавив невинності десяток сарматських бранок, а вона за одну ніч віддалася двадцять п'ять разів, змінюючи партнерів на свій смак і потребу (аж поки зрештою, все ще палаючи любовною пристрастю, стомлена, але не наситчена, вона залишала ложе. — Ювенал)».

У зв'язку з процесом, який затіяла в Каталонії одна жінка, — вона скаржилася на любовну невтомність свого чоловіка... Отож у зв'язку з цим процесом вийшов, після ретельного обговорення цього питання на раді, знаменитий вирок, відповідно до якого добра королева, щоб установити чіткі правила й показати надалі і повік віки зразок стриманості і скромності... повеліла, бажаючи встановити законну і необхідну межу, щоб кількість любовних утіх подружньої пари не перевищувала шести разів на добу...»

* * *

Не втомилися, любий читачу?
Йду своєю дорогою пізнання.
Я бачив великих феміністок.
Я читав кожен рядок Соломії Павличко, котра так трагічно пішла від нас, залишивши враз постарілого великого батька — Поета й одного з видатних державних діячів.

Я написав про Забужко, Матіос, Степовичку — напрочуд цікавих жінок, розкріпачених у прекрасному своєму писанні, де кожне слово про відносини Жінка—Чоловік — це нове. Це рух до напрацьованого світового досвіду літератури. Літератури вічної, неминущої.

Дано світ нам — не для розгнузданості.

Але його дано і для щастя, наповненості почуттів, найкращої пісні Кохання.

Епілог

...Як багато минуло з того 1948-го! Книга, яку я побачив тоді чи трохи пізніше, була французькою мовою. Книзі «Друга стать» наступного року виповниться 60 років. Скільки жінок пропустили її сторінки через свої серця! Кожна могла б до одкровень автора додати своє. Що й казати, жінка, майже кожна, — феміністка. Якщо вона справжня Жінка. У кожної — благання про Любов. У кожної гіркота, якщо Чоловік її зраджує.

Вона теж хоче володіти чоловіком.
Тривожити його своєю зрадою.
Вона хоче жити так, як хоче.

...От через роки-роки сиджу я з перекладачем цієї книги «Друга стать» паном Воробйовим. Журналістська святкова трапеза звела нас за одним столом. Я, звичайно, став захоплюватися його «сімейною» працею. Книгу він перекладав разом із дружиною. Як то кажуть, сімейний підряд.

Я спробував у цьому безпробудно нетверезому гаморі розповісти йому про 1951 рік; коли працював у дивізійній газеті у найпівденнішій точці СРСР, у Кушці. Як до нас приїхало подружжя Макарових. Він — понижений до капітана (з полковників), вона — згодом активна читачка в бібліотеці Будинку офіцерів. З'ясувалося, вона знатного роду. Знає кілька мов. Ця Макарова і показала мені книгу «Друга стать». Вони служили за кордоном, Макаров був не агресивний, але сказав якось: «Як усі вони, жінка моя просто хоче тебе. От і весь їхній фемінізм!» Вона потім оцінила, що я, молодший лейтенант, поліз у бійку з капітаном. З книги мадам Бовуар Макарова зробила кілька перекладів у нашу газету «За Родину». Звичайно, вони не пішли. Я вже говорив про це вище. Біль мій не минув. Хотілося жінці, розумній і гарній, зробити приємне. Не вийшов переклад у газеті!

Вона потім розповідала, як опинився її чоловік замкненим у цій південній точці, де потім пролилося стільки крові за Афганістан. Він був за два кілометри від моєї колишньої казарми. Гарнізон — у 24 тисячі добрібних (тримали ще з війни умільців, які з гармати, як жартував генерал, у Вітчизняну могли поцілити в копійку). І лише 357 жінок на ці 24 тисячі. Одна з них, Макарова Оля, була феміністкою.

Ми тоді горлали на плацах переможні пісні.

Жили ми бідно.

Я потім написав повість «Казарма», і її боялися надрукувати.

Я працював у газеті (до молодшого лейтенанта), відбахав сім з половиною років строкової.

Фемінізм?!

У строю, якщо ми бачили Жінку, що йде у своїх справах, кудись на роботу, хтось горлав дико:

— Рівняння наліво! (Або направо!)

Ми карбували крок. Я потім думав, коли проштовхував переклади Олі Макарової: ми правильно робили, що рівнялися на Жінку!

Були весни, були осені, були пізні зими...

На південь, до нас, летіли журавлі.

Немає нічого сумнішого за їхній крик, коли ти в пастці, хоча і з гарною, але чужою все-таки Жінкою. Феміністкою.

Володимир ЮГОВ,
лауреат літературних премій В. Короленка, І. Буніна та ін.

Заготовки — Кушка, Туркменія, середина XX ст.; Остаточна підготовка матеріалу — Київ, вересень, 2008 р.

На знімках: 1. Розп'яття. 2. Воскресіння. 3. Вседержитель.

Фото з архіву автора.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 53 (4553) СЕРЕДА, 25 БЕРЕЗНЯ 2009

26 березня в Україні місцями сніг і дощ, налипання мокрого снігу. На дорогах ожеледиця. Вітер південно-східний, південно-західний, 5—14 м/с, у Карпатах і горах Криму місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 2° градусів морозу до 4° тепла, вдень 1—8° тепла; на півдні 2—7° тепла, вночі у північних районах 0—3° морозу; в Карпатах уночі й вдень 6—12° морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 БЕРЕЗНЯ

❒ **1747.** У Глухові (Чернігівщина) народився Олександр Безбородько, поміщик, державний діяч, дипломат. ❒ **1896.** В Афінах відкрилися перші Олімпійські ігри сучасності. ❒ **1944.** Визволено від німецько-фашистської окупації Проскурів (нині Хмельницький). ❒ **1957.** У Римі підписано договір про Європейське економічне співтовариство ("спільний ринок"). ❒ **1974.** Вийшов на екрани фільм Василя Шукшина "Калина червона". ❒ **1989.** Помер артист балету Маріс-Рудольф Лієпа. ❒ **1993.** В Україні створено Національне бюро Інтерполу. ❒ **1999.** Загинув В'ячеслав Чорновіл.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

«Шифрувальники» із племені навахо

У 1917 році, коли Сполучені Штати вступили в Першу світову війну, командування виявило, що багато секретних наказів, передані по польовому телефону і телеграфу з батальйону в батальйон, перехоплювалися і розшифровувалися німцями. Намагаючись вирішити проблему таємності, капітан-зв'язківець Хорнер згадав, що мова американських індіанців чокто є однією з найменш відомих у світі. Хорнеру вдалося знайти серед солдатів деякількох індіанців цього племені. Їх розподілили по штабах, і з цього моменту найсекретніші переговори велися тільки мовою чокто. Німецька розвідка була загнана в глухий кут.

Ця ідея була знову використана в Другій світовій війні. На Тихоокеанському театрі воєнних дій у радіоперемовинах між частинами і з'єднаннями брало участь до 300 індіанців племені навахо. У той час, крім членів племені, що нараховувало близько 50 тисяч чоловік, в усім світі мову навахо знали 29 етнографів і місіонерів. І серед них не було жодного японця або німця.

У шлунку виявлено...

Про розмаїтість «їжі» деяких ненажер із тваринного світу свідчать такі факти. Наприклад, у шлунку одного кролика, що вмер в Америці в зоологічному саду міста Цинциннаті в 1906 році, знайшли цілу колекцію: метеорит вагою сто грамів, три зубці від граблів, три пари окулярів, три долари і 18 дрібніших монет, ножиці, 11 зубних щіток і дверний замок.

У зоопарку американського міста Сієтла якось здох тюлень. Коли розітнули його шлунок, знайшли 340 монет, гудзиків, металеві шайби і 16 каменів. Усі ці предмети важили разом близько кілограма.

Англійська газета «Дейлі телеграф» повідомляла свого часу, що зі шлунка одного страуса витягли два носовичка, три рукавички, котушку від фотоплівки, олівець, півтора метра товстої мотузки, уламок целулоїдного гребінця, вентиль від велосипедної камери, ключ від годинника, дві запонки, застібку для рукавичок, п'ять англійських монет і одну бельгійську.

Як писав відомий радянський дресирувальник Валентин Філатов, мисливці за білими ведмедями якось знайшли у шлунку одного з убитих ними звірів медичний пластир, шматок брезенту і рваний американський прапор — ведмідь, вочевидь, навідувався в табір зимівників.

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Дещо про жарти Євгенія Моргунова

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Про дивакуватість цієї людини ходили легенди. Про деякі жарти й розіграші популярного кіноартиста Євгенія Моргунова розповів мені свого часу його київський приятель, відомий український радянський кінодраматург Євген Оноприєнко.

Після фільмів «Самогонники», «Пес Барбос...», «Операція «И», «Кавказька полонянка» на вулицях юрби збиралися, коли він з'являвся, — згадував Оноприєнко. — Йдемо ми якось центром Москви, по вулиці Горького. Раптом він похитнувся й важко впав на тротуар. Зрозуміло, одразу зібралася юрба. Він зачекав трохи, а потім спокійно встає, ретельно зчищає з піджака пил і заявляє притихлим роззявам:

— Ну чого зібралися? Моргунова не бачили?

Йдемо далі.

— Хочеш, — каже, — зараз всі голови до неба задеруть?

— Ти що їх загіпнотизуєш? — запитую його.

— А ось дивися!

Він хапає мене за плече і неймовірно збуджений кричить, тицяючи рукою на дах будинку на протилежному боці вулиці:

— Ось, ось! Дивися, бачиш? Ось-ось, ага, ось вона!

І шепоче мені:

— Підігруй.

І я теж задираю голову.

— Де?

— Будинок бачиш?

— Ага! — кричу я. — Ось там!..

— А тепер оглянься, — каже тихо.

На вулиці Горького, як зазвичай, повнісінько люду. І більшість стоїть, задерши голови, і витріщається в небо. При цьому він так переконливо тримався, так грав, що не повірити було неможливо.

Якось з'явився додому до голови Держкіно Большакова. У ті роки урядові чиновники були майже недосяжні для простих смертних. Кращі режисери й ті не могли потрапити на прийом. Але Моргунов так переконливо розповідав про Івана Григоровича, що дружина Большакова прийняла його за якусь цековську шишку. Бігала, напувала чаєм. Після цього Моргунов якимось дивом не вилетів з театру кіноактора, але Большаков вчасно спохопився: за що? Засміють потім...

Якось ми були з ним в Одесі, жили в одному готелі. У ті дні саме поверталася з Антарктики китобійна флотилія «Слава».

А треба сказати, що в Одесі прихід і зустріч «Слави» і маленьких китобійних суденець завжди були неймовірним за барвистістю, щирістю й теплотою святом. Екіпажі майже рік не були вдома. Зазвичай приїжджало начальство з Москви й Києва. У порт приходили сотні одеситів, гриміли оркестри... Але через те, що була тіснява і штовханина, в порту я Моргунова загубив. Час тягся повільно. «Слава» стояла на рейді (йшов митний огляд), туди пішли катери з міністром, іншими партійними та радянськими «вождями», з кінооператорами. І раптом...

Я міг би заприсягтися, що в парадному катері майнула масивна фігура Моргунова! А може, здалося... І от минуло кілька годин. Заметушилися портовики, забігали. Ударили міддю оркестри. Буксири підводили «Славу» до причальної стінки. Нарешті, опущено трапи. Внизу — парадні чини, море квітів і радісних посмішок. Нагорі з'явилося начальство. Першим по трапу, дотримуючись традицій, завжди сходив капітан — директор флотилії Соляник. Але він раптом зупинився, затримуючи всіх. Чому? А тому, що спереду по трапу, під грім музики й захоплений лемент сходив... Моргунов. І Соляник, що не звик ділити владу й шану, наче відокремив себе довгою паузою й почав спускатися, коли Моргунов був уже в обіймах юрби.

НАША ДОВІДКА

28 січня 1947 року радянська флотилія «Слава» вполювала першого кита, започаткувавши радянський китобійний промисел в Атлантиці.

До 60-х років провідне місце у світовому промислі китів було за Норвегією та Великобританією. В 70-ті роки лідерство в цій галузі поступово перейшло до Японії й СРСР. В 70-ті роки на їхню долю припадало відповідно до 41% і 43% всіх добутих китів.

Фото з сайту www.trud.ru

Утім, попри мої численні розпитування й намагання отримати відповідь, він так і не пояснив, як йому це вдалося... Тільки потім кінооператор пролив світло на цю таємничу історію. Досвідчений оператор, що багато разів до того ходив у походи із «Славою», зробив про неї багато фільмів і репортажів. Його знали всі, любили й поважали. Прізвище його було Коган. Звичайно, він знав артиста Моргунова. І от він готується з асистентом до посадки на катер. Одразу з'являється Моргунов, хапає камеру, триногу й пробирається вперед, за Коганом. Асистента, в якого він це забрав, не пускають — охорона знає, скільки чоловік у кіногрупі, а тут — зайвий. Його, природно, ведуть на перевірку. А Моргунов, піднявшись на палубу, відразу йде разом із прибулими до кают-компанії, до накритого стола.

Коган, проклинаючи недбайливого асистента, починає знімати, про себе, звичайно, дивуючись високим зв'язкам Моргунова. А той цокається, п'є, закушує, жваво спілкуючись із високопосадовцями. І розрахунок його був стопроцентно точний! Керівництво «Слави» справді подумало, що він — якась шишка, раз має сюди доступ. А високі чини думали по-різному: москвичі — що він із Києва, київські — що він — одеський функціонер. Але раз тут — виходить, дозвіл є.

А Моргунов, він — артист, розуміє: якщо зійде разом з усіма, в загальній масі, ефекту не буде. Тому й пішов уперед. Звичайно, цим і розкрив себе. Але знов-таки — що з ним робити? Адже зважте: людина не порушила жодних правил. Допоміг кінооператорові? Та ще нехай подякує! Пішов на бенкет? Але його разом з усіма запросили. Одне слово, справу зам'яли. Щоб самим не стати посміховищем», — весело закінчив свою розповідь Євген Федорович.

В. Н.

P.S. ***Готуючи цю історію до друку, мимоволі замислився: а коли відбувалися ці події? Ні в Євгенія Моргунова, ні в Євгена Оноприєнка вже не запитаєш — їх, на жаль, уже немає серед нас. Коли це популярний артист так тріумфально спускався по трапу в радісну юрбу? Чому його одразу не впізнали в кают-компанії? Здається, ця історія відбувалася вже після зйомок «Самогонників» і «Пса Барбоса», але перед славетними «Операцією «И» і «Кавказькою полонянкою», після яких Моргунова впізнавали навіть діти.***

Таємниця смерті Олександра Македонського

КУНСТКАМЕРА

Століттями вважалося, що причиною смерті найбільшого полководця давнього світу Олександра Македонського було або отруєння, або малярія. Свій внесок зробили наприкінці минулого сторіччя з розгадки цієї таємниці американські медики. Вивчивши всі доступні документи, вони дійшли висновку, що причина смерті Олександра Великого була зовсім іншою — він помер від черевного тифу.

Найважчим моментом виконаної роботи стало встановлення достовірної картини того, яким був перебіг хвороби полководця. Це виявилося дуже складним хоча б через те, що найранніший зі збережених описів подій, які описували смерть Олександра, був записаний через три сторіччя після його кончини. Нагадаємо, що Олександр Македонський помер у 323 році до нашої ери у Вавилоні у віці 33 років, завоювавши практично увесь світ, відомий до того моменту європейцям.

Згідно з історичними свідченнями, протягом тижня перед смертю в Олександра була дуже висока температура, він страждав від ознобу і вкрай заслаб. Ці симптоми характерні для багатьох інфекційних захворювань. Але найважливішим ключем до розгадки таємниці хвороби підкорювача світу стало те, що він страждав від найсильніших болей в животі. На думку дослідників, це могло бути результатом розриву кишечника, викликаного черевним тифом, що не підлягав лікуванню.

Записи також свідчать про те, що тіло Олександра протягом ще декількох днів після його смерті залишалося недоторканим процесами розпаду тканин. З погляду авторів цієї гіпотези, у даному випадку мова може йти про так званий висхідний параліч, при якому параліч м'язів починається з ніг і потім повільно розповсюджується нагору по тілу, спричинюючи в остаточному підсумку уповільнення подиху. Люди в такому стані здаються мертвими, незважаючи на те, що в дійсності вони ще живі.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 568

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»